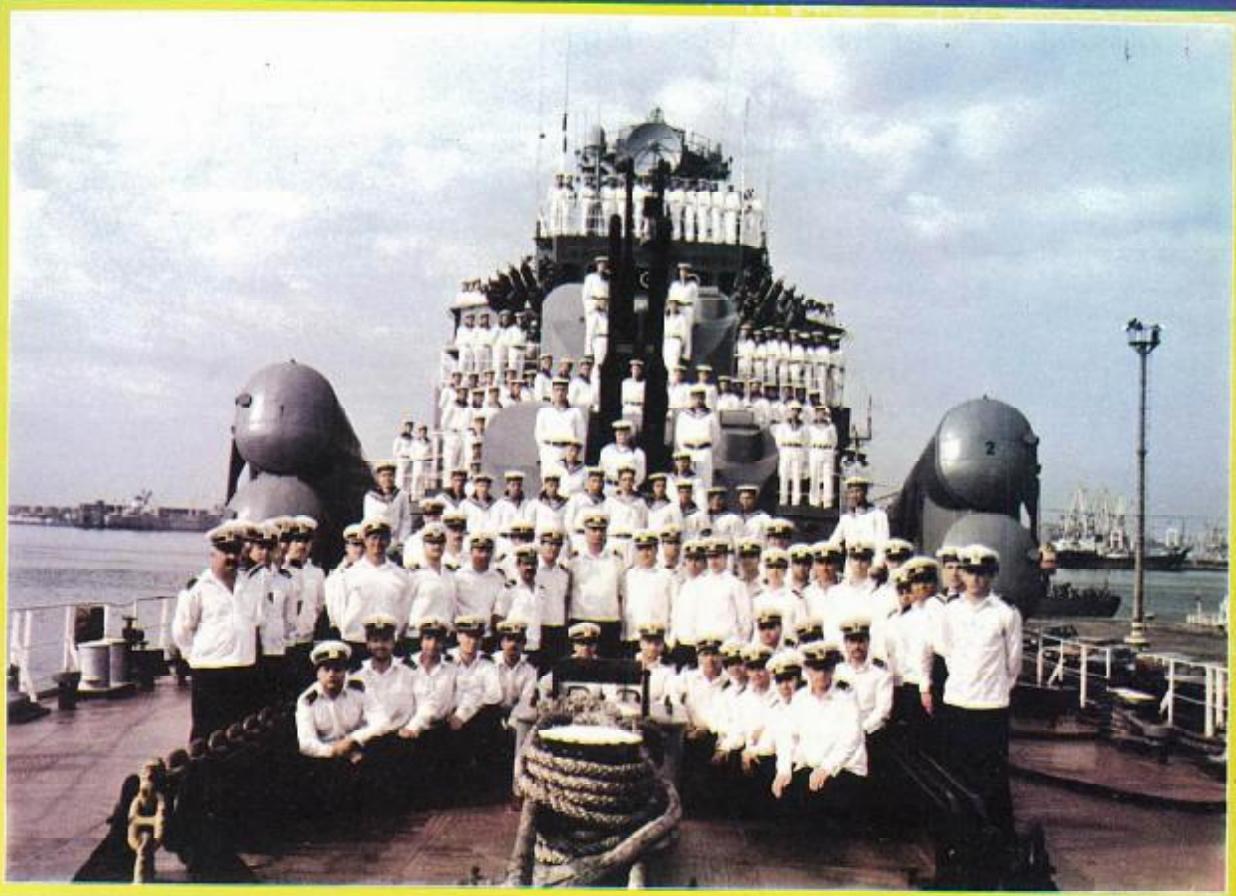

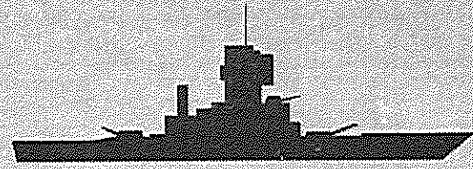
MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 42 (OCTOMBRIE - NOIEMBRIE 1996)

Din SUMAR:

APLICAȚIA „CLASSICA '96” ..... pag. 4

OASPEȚI AI MARINEI MILITARE ..... pag. 8

MAREA CRUDĂ ..... pag. 11

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII... pag. 16

PERIPLUL NAVEI „MIDIA” ÎN JURUL EUROPEI .. pag. 18

„DEFECTIUNEA” TURTUCAIA ..... pag. 20

NOUTĂȚI EDITORIALE pag.22

MAGAZIN pag.26

Revista **MARINA ROMÂNĂ** este difuzată în București, porturile Constanța, Mangalia, Galați, Tulcea, Brăila, Călărași, Giurgiu, Drobeta Turnu-Severin și orașul Iași.

Cititorii se pot abona prin RODIPET S.A., Piața Presei Libere nr. 1 București.

Revista **MARINA ROMÂNĂ** se află la poziția 5043 în catalogul publicațiilor difuzate de RODIPET.

COPERTA I: Distrugătorul MĂRĂŞEŞTI-nava amiral a Flotei Militare Române
COPERTA IV: Aplicația „CLASSICA '96”

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Redactor șef:

Comandor Ioan DAMASCHIN,
Secretar general de redacție:

Lt.col. Costin CONSTANDACHE,
Redactor:

Căpitan Costel SUSANU.

Corector: Floare BRÂNZĂ,

Dactilografiere: CÂRCEANU Rodica,
Fotoreporter: Valentina CIUCU.

Culegere text realizată la

Centrul de Calcul al

Marinei Militare

Operator calcul:

Ana RUSU

Redacția:

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

Telefon: 61.81.27,

61.57.00/238

Tiparul executat la S.C.

POLIGRAF S.A.

Constanța

Str. I.C. Brătianu nr. 5

Tel.: 66.57.10

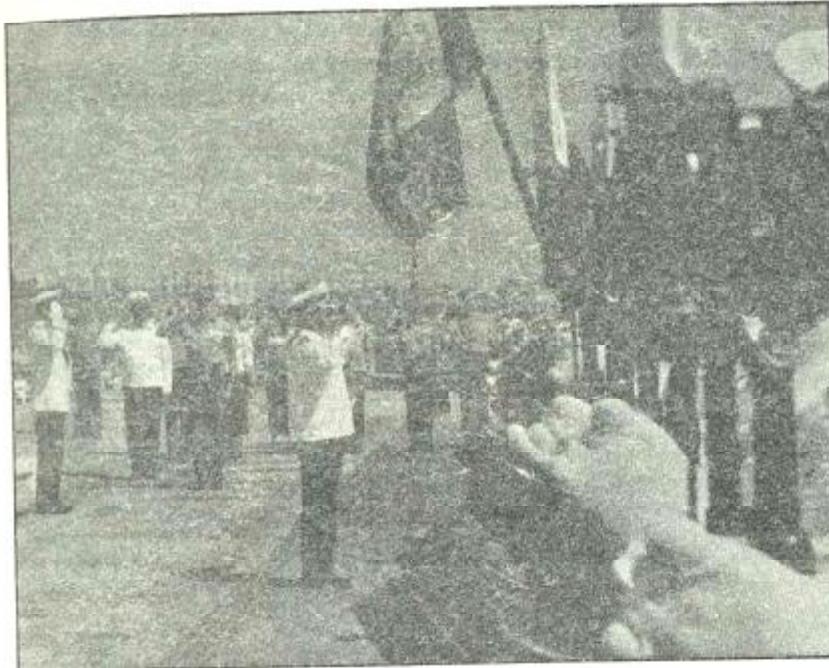
Fax: 66.42.02

Tehnoredactare
computerizată:

Valentina MAZILU

Costel SUSANU

25 OCTOMBRIE - ZIUA ARMATEI ROMÂNE

NEMURITORII

La fiecare sfârșit
 De toamnă blândă
 Frunzeșul îngălbenit
 Se asternec tăcut
 Dimpotrivă cu gândul
 Nostru pios
 Pe neștiute morminte
 Ale soldaților
 Ce dorm somnul
 Liniștit al cratului
 Sub glăză tărit...
 E autumnalul
 Omagiu
 Al pământului românesc
 Si-al poporului său
 Pentru cei care
 S-au zidit în temelia
 Si istoria lui
 Ducând în eternitate
 Jertfa și ferește
 Ce-l face
 Nemuritori.

ARMATA ROMÂNĂ SUB SEMNUL SFÂNT AL DRAGOSTEI DE TARĂ

Garanțul existenței noastre, ca nație de sine stătătoare în vatra străbunilor, Armata Română este, totodată, cum spunea marele Bălcescu, "o școală a națiunii". O școală de capătai, parte din marea școală a vieții, la care s-a învățat și se învăță chipul de a-ți lubi țara, până la jertfa din care s-a născut reparabilul miracol al supraviețuirii noastre ca neam, prin urgiile și furtunile istoriei. Și ce este mai firesc decât sentimentul, transmis din generație în generație, al fiecărui bărbat adeverat al acestui vechi și blând popor, ce nu se simte matur și deplin decât după ce a trecut prin această școală - Armata Română așezată sub semnul sfânt al dragostei de țară? Un sentiment regăsit, desigur, și în atât de onorată încredere pe care români îl erauță Armata situând-o, în opțiunea lor, în fruntea instituțiilor statului. Dar dacă "profesorii" acestei școli

sunt ofițerii, maștrii militari și subofițerii cărora le revine misiunea de mare onoare, dar și tot atât de mare răspundere în "amfiteatrul" acestor școli a dragostei de țară, cine sunt MENTORII? Cine reprezintă temelia pe care se construiește acest respect și aceasta afectiune? Ei sunt NEMURITORII; ei sunt soldații acela jertfiți în atâta de război de apărare a gălăzilor străbune - toate, spre gloria poporului român, de apărare. Ei sunt cei ce și-au lovit sufletul într-un singur, ne pieritor, prin veac, acela al Eroului Necunoscut. Și, în această toamnă, omagind de ziua sa Oaștirea Română, să presărăm pe-a lor morminte, florile toamnei și gândul nostru pios. Căci pe umerii lor, ai celor topli în gălăză, ca pe umerii unor uriași este așezată România de azi și România viitoare. Pe jertfa lor, de-atâta oră neștiută, se clădesc și nădejdile și speranțele

noastre întru mai bine. Ei, victorioșii ce ștergeau lacrimile de pe obrazul sfânt al țării, la Carei, în 25 octombrie 1944; ei sunt MENTORII! Ei, ce-au adus muceniceasca jertfă în toamna pătimirii noastre, acum 80 de ani, în 1916, jertfă cu care trebuia plătit - așa cum totul se plătește pe lumea aceasta - împlinirea eternului vis românesc, la Alba, la 1 decembrie 1918. Ei, și alții asemenea lor, a căror jertfă o regăsim, coborând în timp, în toate clipele de cumpănă ce ne jalonează istoria - la Plevna, Călugăreni, Podul Înalț, la Rovine, la Posada... Ei sunt NEMURITORII! Ei sunt MENTORII școlii de suflet românesc ce-l Armata Română. Lor le vor urma plida, generație după generație. Lor ne închinăm, simțindu-le răsuflarea în răsuflarea PATRIEI eterne.

Locotenent-colonel
 Costin CONSTANDACHE

PARTENERIAT PENTRU PACE

APLICAȚIA „CLASSICA '96”

Aplicația "CLASSICA '96", inițiată la numai o lună de zile după cea mai amplă și complexă activitate de până acum, din cadrul "Parteneriatului pentru Pace" - aplicația "COOPERATIVE PARTNER '96", găzduită de România - relevă continuitatea și seriozitatea eforturilor țării noastre, de a face dovada unui partener ferm, credibil, competitiv prin intermediul Armatei Române, al Marinei sale Militare în realizarea, în spiritul "Parteneriatului pentru Pace", a compatibilității și interoperabilității cu forțele maritime militare ale statelor membre ale NATO, al țărilor partenere, în domeniul operațiunilor navale. Desfășurată în perioada 31 august - 9 septembrie 1996, în portul Constanța, în apele teritoriale ale României și în mare liberă, a aplicației "CLASSICA '96" a fost organizată și condusă de Statul Major General al Marinei Militare a Italiei, cu sprijinul Statului Major al Marinei Militare a României.

Publicăm, în continuare, opinii ale participanților la conferința de presă organizată la sosirea navelor din mare, opinii ce relevă programul, scopul, concluzii asupra modului în care s-a desfășurat aplicația "CLASSICA '96".

Contraamiral Virgil STOCICA, prim-locuitor al șefului Statului Major al Marinei Militare a României:

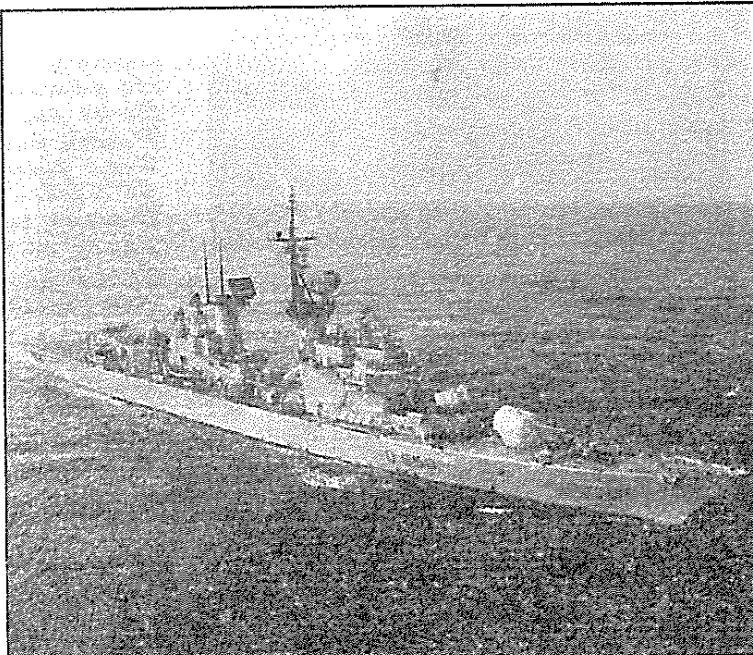
"La aplicația "CLASSICA '96" au participat 11 nave de luptă și auxiliare aparținând statelor membre ale NATO (Grecia - fregata "MACEDONIA", Italia - distrugătorul "ARDITO", fregata "ORSA", nava logistică "VESUVIO" și S.U.A. - distrugătorul "BRISCOE") și statele partenere - România și Ucraina (cu corvetele "VINNIȚA" și "CERNIGHIV") precum și patru elicoptere ambarcate.

Statul Major al Marinei Militare a României a participat cu fregata "AMIRAL PETRE BĂRBUNEANU" și trei vedete torpiloare. Gruparea navală combinată a fost condusă de contraamiralul Manlio Galliccia, comandantul Diviziei a II-a a Italiei. Tactica aplicației a avut în vedere desfășurarea în comun a operațiunilor de control al mării (embargo, căutare

cu elicoptere ambarcate, căutare antisubmarin utilizând o țintă subacvatică autopropulsată). Ultima etapă a constituit-o cea de bilanț și vizită în port, de desfășurare a unor activități cultural-sportive. Relevând succesul aplicației "CLASSICA '96", doresc să menționez că în ceea ce privește Statul Major al Marinei Militare Române, acesta - ca și toți marinarii români inclusi acțiunii - s-a preocupat să fie o bună gazdă, să asigure condiții optimă desfășurării acesteia".

Contraamiral Manlio GALLICCIA, comandantul Diviziei a II-a Navale a Italiei:

"Consider că scopul principal al aplicației "CLASSICA '96", care a fost atins cu succes, I-a constituit realizarea unei încrederi reciproce a participanților în capacitatea lor de a conlucra pe mare, în diferite ipostaze specifice - comunicații, manevre ale navelor în formăție, exerciții de supraveghere navală,

Fregata ARDITO - Italia

și salvare pe mare, raportarea situației aeriene și navale, executarea manevrelor tactice în cadrul grupărilor navale combinate), iar scopul acestea este de a contribui la procesul de "Parteneriat pentru Pace", prin cooperarea reciprocă dintre NATO și țările partenere, urmărindu-se pregătirea unei grupări operative navale în executarea operațiunilor de menținere a păcii.

"CLASSICA '96" a parcurs trei etape: cea de pregătire în port (31 august - 2 septembrie) în cadrul căreia s-au executat concentrarea forțelor navale în portul Constanța, antrenamente și exerciții de transmisuni, schimburile de experiență, ședințe de planificare a activităților practice de pe mare. În cea de-a doua etapă (3-5 septembrie) s-au desfășurat activitățile practice pe mare (manevra navelor în formăție, convoiaje, exerciții

de căutare și salvare pe mare, reaprovizionarea pe mare, căutare antisubmarin etc. Și cred că este demn de evidențiat faptul că s-a reușit o foarte bună pregătire a aplicației, în fază sa initială, clarificându-se până la detaliu rolul fiecărei nave, al fiecărui echipaj, astfel încât atunci când am ajuns pe mare, conlucrarea a fost excelentă, iar posibilele dificultăți la care ne găndeam n-au existat.

Cred, de asemenea, că un aspect interesant a fost schimbul de oameni realizat între nave - pe "ARDITO" s-au ambarcat doi ofițeri români și doi ucraineni, iar pe navele românești și ucrainene au fost ofițeri italieni și americani care, toti, s-au integrat foarte bine activității echipajelor gazdă. Cred că toate aceste contacte umane au facilitat înțelegerea reciprocă și au contribuit la buna desfășurare a aplicației".

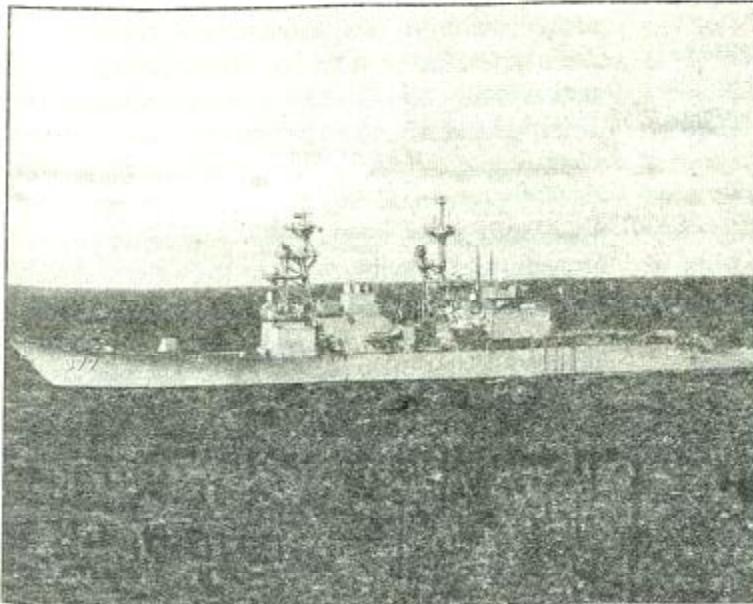
PARTENERIAT PENTRU PACE

Comandor Paul D. DANKS, U.S. Navy, comandant al Divizionului 20 Distrugătoare:

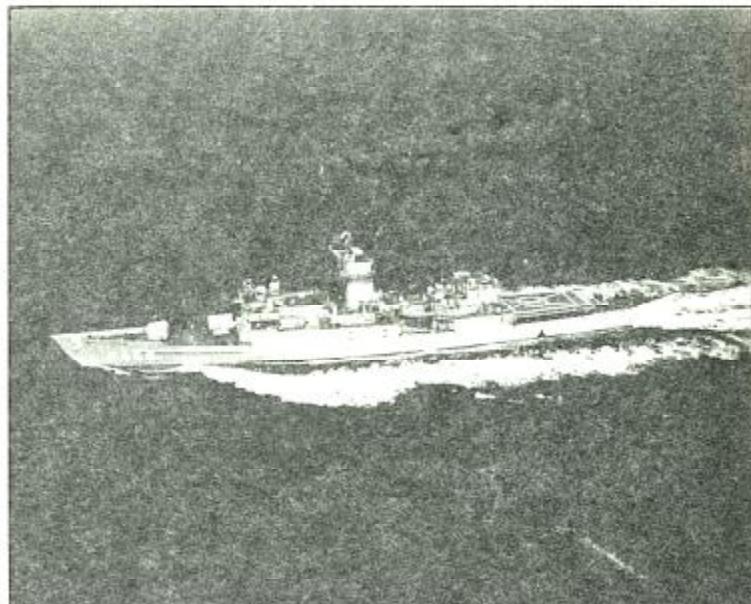
"Ca și comandant al uneia din cele două grupări de forțe din cadrul aplicației, cred că problemele ce le-am anticipat - diferențe între tipuri de nave, de limbă, de proceduri specifice - au fost foarte bine relevante și rezolvate pe mare. Cred că experiența pe care au câștigat-o toate navele participante privind activitatea în comun dovedește valoarea și utilitatea aplicației la care am luat parte. Important este să valorificăm această experiență dobândită, în interiorul marinelor noastre, astfel încât următoarele exerciții comune să pornească de la nivelul pe care l-am realizat acum, să cunoască, astfel, o ascendență. Sunt foarte impresionat de spiritul de parteneriat în care au acționat toate echipajele navelor participante și de căte lucruri au realizat, împreună, în atât de scurt timp."

Căpitan-comandor Petros C. Pannou, comandantul fregatei "MACEDONIA" (Grecia):

"În ce mă privește, ca de altfel și mulți dintre membrii echipajului pe care-l conduc, sunt pentru prima dată în portul Constanța, în România. Doresc să remarc cu plăcere modul excelent, cordial, cu care am colaborat cu marinarii români, în primul rând, ca și cu ceilalți participanți la aplicația "CLASSICA '96", pe care o apreciez ca deosebit de utilă în cadrul "Parteneriatului pentru Pace". M-a interesat experiența Statului Major al Marinei Militare a României, a marinilor români și consider, pentru mine, ca fiind important acest schimb de experiență - profesional și uman - realizat cu prilejul aplicației. Sper că acest fel de acțiuni comune se vor repeta - fie în apele României, fie în cele ale Greciei - și că voi avea și eu ocazia de a participa. Consider, ca și colegii mei, că marinarii români vor fi oricând bineveniți în Grecia și sper ca ospitalitatea cu care vor fi întâmpinați să fie pe măsura celei cu care a fost întâmpinat echipajul navei "MACEDONIA".

Distrugătorul BRISCOE - U.S. NAVY

Fregata MACEDONIA - Grecia

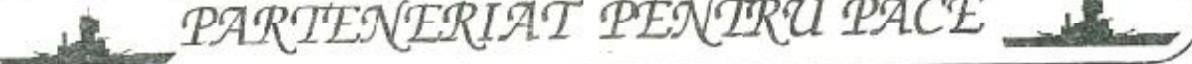
Căpitan-comandor Vasile GIOSAN, comandantul fregatei "AMIRAL PETRE BÂRBUNEANU" (România):

"Cele peste 50 de ore cât au reprezentat exercițiile în mare, în cadrul aplicației "CLASSICA '96", s-au constituit într-un program deosebit de dens și variat care a solicitat echipajele și le-a permis să realizeze acea armonizare în colaborare reciprocă ce constituie unul dintre obiectivele principale ale acțiunilor din cadrul "Parteneriatului pentru Pace". Întrucât am mai participat și la alte aplicații în cadrul Parteneriatului pot să-mi permit să remarc căteva elemente de nouitate (în sens profesional) survenite la această ultimă aplicație, - "CLASSICA '96". Este vorba, în primul rând, de un exercițiu de reaprovisionare în mare și transfer de materiale realizat (în a doua zi de mare) de la bordul navei logistice "VESUVIO", simultan, prin borduri, la căte două nave. Apoi exercițiile de apuntare - lansarea din elicopter a

trei oameni, pe puntea fregatei noastre și recuperarea lor, exercițiu destăvărat în premieră pe "BÂRBUNEANU" și care a decurs în condiții foarte bune.

În sfârșit, în "setul" de manevre navale comune efectuat pe lângă cele pe care mai avusem prilejul să le facem în cadrul activităților din Parteneriat, au fost - la "CLASSICA '96" - și căteva pe care le-am făcut prima dată cu nave partenere; de exemplu treceri directe din formăție de șir în formăție de front. În concluzie, privind, desigur, echipajul navei noastre, cred că aplicația la care am luat parte constituie o bună experiență, un prilej ce a relevat posibilitățile noastre de cooperare, de acțiune comună, alături de partenerii străini. Echipajul navei a avut o bună comportare, dovedind redutabilele aptitudini profesionale pe care le are, din rândul său remarcându-se, în cadrul acestei aplicații, șeful mecanic, locotenent-comandor Liviu LUNGU, ofițerul secund, locotenent-comandor Petre IONESCU, căpitan Sorin VOINEA (șef transmisiuni), ajutor șef mecanic, maistru militar cl. a II-a Veroniu IORDACHE".

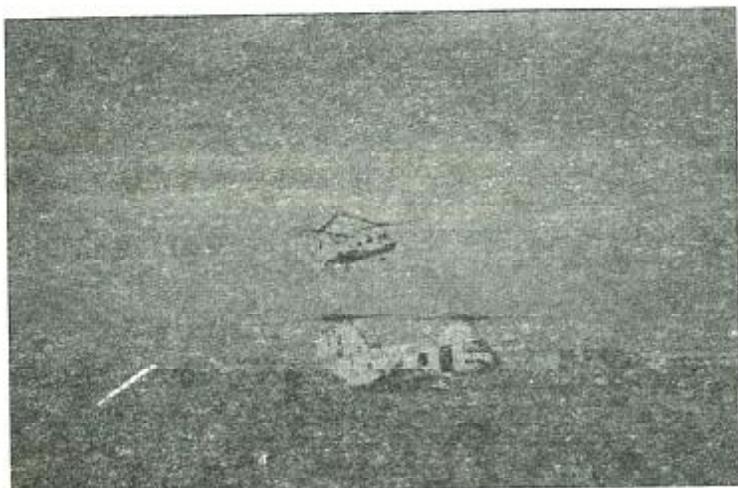
*Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE*

PARTENERIAT PENTRU PACE

COOPERATIVE PARTNER '96

Concluzii la cea mai complexă activitate din cadrul "Parteneriatului pentru Pace"

Desfășurată în perioada 21-27 iulie - "COOPERATIVE PARTNER '96" a fost o aplicație cu trupe NATO și state partenere pentru pace, destinată să promoveze înțelegerea, încrederea și cooperarea între națiunile NATO și partenere. Au participat 31 de nave de luptă și auxiliare din Forțele Maritime Militare ale Bulgariei, Germaniei, Greciei, Italiei, Marii Britanii, Olandei, României, Spaniei, S.U.A., Turciei și Ucrainei, Infanteria Marină a S.U.A., Italiei și României, Aviația S.U.A. și a României, observatori militari invitați de organizatori și de către Statul Major General al Armatei Române.

Aplicația a folosit un scenariu politic general, axat pe o situație fictivă, generată de declanșarea unei puternice calamități naturale și a constat dintr-o demonstrație de "operație de asistență umanitară și evacuare a necombatanților/misiuni de menținere a păcii", executată de către Forțele NATO și partenere și un program de exerciții de "supraveghere navală în cadrul embargoului", cu participarea unităților navale și aviației statelor membre NATO și partenere.

Scopul aplicației, îndeplinit cu succes, a fost realizarea interoperabilității între Forțele NATO și țările partenere privind concepțele doctrinare și aplicative ale operațiilor de menținere a păcii, asistență umanitară și evacuare a personalului necombatant. Raionul de

desfășurare a cuprins portul Constanța, marea teritorială a României și apele internaționale ale Mării Negre, în zona litoralului românesc.

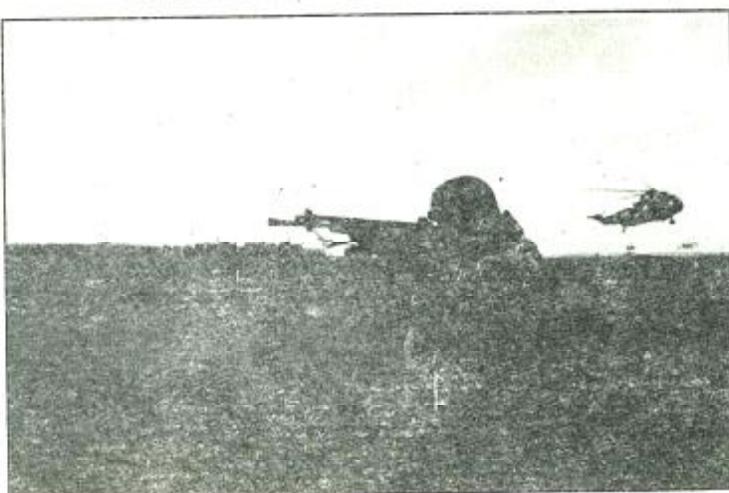
Amploarea acestui exercițiu complex, în care s-au îmbinat tipuri și procedee de luptă diferite cu asistență umanitară, a exprimat, odată în plus, importanța acțiunii comune pentru menținerea mării ca mijloc de comunicare și de prietenie între popoare.

Redăm, în continuare, câteva opinii exprimate la conferința de presă organizată la încheierea aplicației:

GHEORGHE TINCA - ministrul

apărării naționale:

"A fost o săptămână de intensă cooperare, care a făcut ca diferențele naționale să se topească în efortul comun făcut în numele ideii nobile de menținere a păcii. Suntem satisfăcuți că România a fost gazda celui mai reprezentativ și complex exercițiu organizat în cadrul "Parteneriatului pentru Pace". Dincolo de semnificația strict militară, aş putea să afirm că el răspunde moral încrederii pe care poporul român o are privind integrarea României în structurile europene și euroatlantice. Se știe din sondajele de opinie că peste 95% din cetățenii matru ai țării noastre sunt de acord cu politica de încadrare în NATO. "Parteneriatul pentru Pace" a făcut ca în România, în contextul general al reformei militare, să se creeze forță de menținere

a păcii. Activitățile batalioanelor de menținere a păcii și a spitalelor de campanie românești în Somalia, Angola și în cadrul misiunii IFOR din Bosnia - Herțegovina, sunt deja cunoscute opiniei publice internaționale. Aprecierile de care se bucură militarii români din partea conducerii O.N.U. și NATO ne dău încredere și ne stimulează acțiunile de viitor.

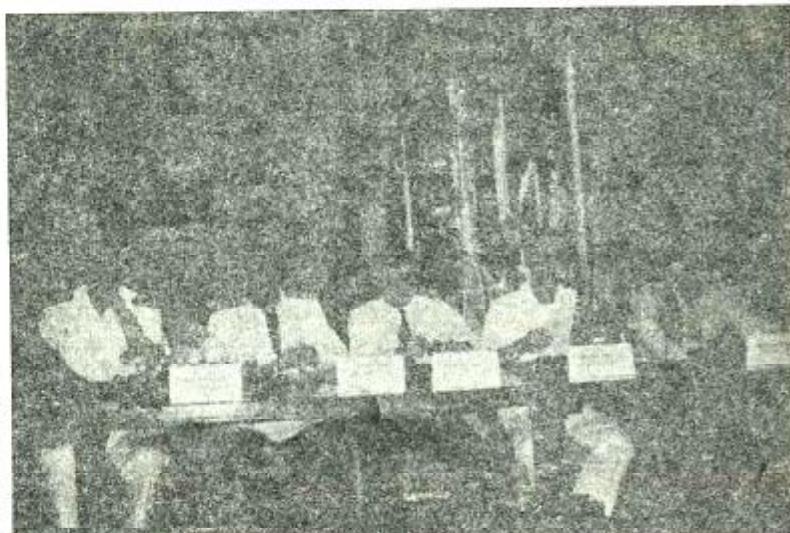
Este o deschidere remarcabilă în politica militară românească ce lasă loc de dezvoltare, și prin intermediul armatei, a spiritului umanitar al românilor. Din propria noastră istorie și din experiențele tragice ale conflictelor armate din ultimii ani știm cât de prețioasă și de necesară este pacea. Cred că acest exercițiu a fost un bun prilej de manifestare a profesionalismului militar și a dorinței de cooperare. A presupus un efort mare, dar consider că ideea de pace și cooperare merită orice efort. Vă mulțumesc tuturor pentru tot ce ați făcut pentru reușita exercițiului "COOPERATIVE PARTNER '96"!

Amiral MARIO ANGELI - comandantul Forțelor Navale Aliate din sudul Europei - COMNAVSOUTH:

"Am petrecut 48 de ore pe mare și ne-am implicat cu toții în buna desfășurare a acestei aplicații. Cele 31 de nave aparținând NATO și statelor partenere au acționat în comun, în condiții optime. Am început cu o operație de convoiere, supraveghere maritimă, acțiuni pe timpul nopții, escortare cu 2 nave amfibii - AUSTIN și SAN MARCO și am încheiat cu evacuarea necombatanților în zona Constanța Sud - Agigea. S-au executat exerciții de transmisiuni și transfer de materiale, vizându-se creșterea interoperabilității între țările partenere. Toate acțiunile s-au desfășurat conform planurilor inițiale, forțele participante demonstrând, cu succes, reale disponibilități și capacitați de cooperare".

Viceamiral-comandor GHEORGHE ANGHELESCU - șeful Statului Major al Marinei Militare Române:

"Consider aplicația multinațională "COOPERATIVE PARTNER '96" ca fiind cea mai complexă activitate de până acum în cadrul acestui tip de relații internaționale. Ea a reprezentat un pas important în eforturile pe care le facem pentru

adaptarea navelor și echipajelor românești la cerințele și condițiile de acțiune ale navelor NATO, eforturi pe care le vom intensifica în viitor, aducându-ne astfel o contribuție însemnată la menținerea unui climat de securitate în zona Mării Negre. Navele românești au desfășurat acțiuni concrete, eficiente, cu navele țărilor partenere, iar echipajele au colaborat perfect. Sunt mulțumit de modul în care s-au desfășurat activitățile și consider că am făcut un pas în direcția realizării compatibilității forțelor noastre maritime cu cele ale țărilor participante la aplicație".

Contraamiral FRANK D.C. ROPERS - comandantul Grupării Navale de intervenție din Mediterana - COMSTANAVFORMED:

"STANAVFORMED a sosit la Constanța pentru a se antrena împreună cu Forțele navale ale țărilor riverane Mării Negre - România, Bulgaria și Ucraina - pentru a stabili și a exersa proceduri comune în domeniul operațiunilor maritime și de a încuraja o înțelegere reciprocă între forțele navale ale statelor membre NATO și partenerii noștri din Marea Neagră. Rezultatele sunt pozitive și apreciez în mod deosebit competența cu care au fost abordate toate activitățile planificate".

În cadrul conferinței de presă s-au exprimat, de asemenea, aprecieri pozitive pentru modul în care mass-media a adus acest eveniment în atenția opiniei publice, semnalele primite constituindu-se în dovezi de apreciere și aprobare din partea populației pentru activitățile desfășurate în cadrul "Parteneriatului pentru Pace".

Căpitän

Costel SUSANU

OASPEȚI AI MARINEI MILITARE

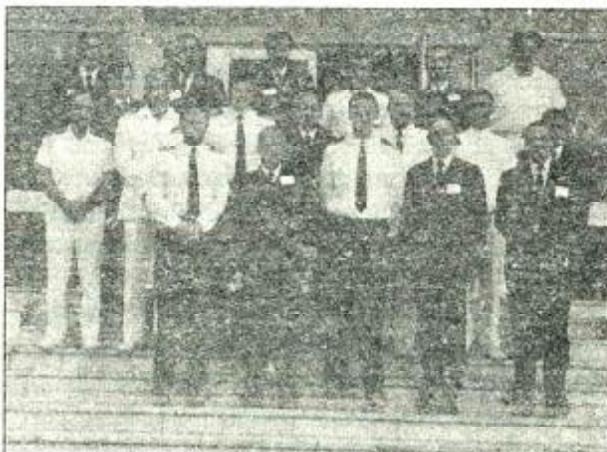

REUNIUNEA ȘEFILOR DE STATE MAJORE ALE MARINELOR MILITARE DIN ȚĂRILE RIVERANE MĂRII NEGRE

În perioada 23-27 septembrie 1996 s-a desfășurat la Constanța Reuniunea șefilor de State Majore ale Marinelor Militare din țările riverane Mării Negre. Au participat delegați din Turcia, Gruzia, Bulgaria, Ucraina, Federația Rusă și România. Activitatea s-a aflat la prima ediție, fiind urmarea unei inițiative a șefului Statului Major al Marinei Militare Turce, urmând să se desfășoare anual, prin rotație, în una din țările participante. Scopul principal îl reprezintă dezvoltarea relațiilor de colaborare și întărirea încrederii reciproce în bazinul Mării Negre. În cadrul lucrărilor au fost prezentate strategii privind asigurarea securității naționale la mare și fluviu, în concepția statelor participante, au fost susținute și argumentate opinii privind modernizarea învățământului de marină. Un punct distinct al programului l-a constituit abordarea problemelor referitoare la "Parteneriatul pentru Pace". Toate temele prezentate au fost foarte bine receptate de către participanți, reunirea dovedindu-și utilitatea.

SEMINARUL COMANDAMENTULUI MARITIM - NORTHWOOD - ANGLIA

Organizat în zilele de 24 și 25 septembrie 1996, Seminarul Comandamentului Maritim a fost o acțiune a Celulei de Coordonare a activităților privind "Parteneriatul pentru Pace", la care a fost invitată să participe și Marina Militară Română. Seminarul s-a adresat șefilor Statelor Majore Navale și șefilor Operațiilor Navale ale națiunilor partenere și a fost urmat de deschiderea oficială a Centrului de Comandă Northwood, Secțunea de Suprafață. Gazdele au oferit un program de vizite la unele baze navale, în contextul unei operații demonstrative în apele costiere - dragaj, protecția pescuitului, acțiuni hidrografice, vamale și antiteroriste. La această activitate a participat primul locuitor al șefului Statului Major al Marinei Militare - contramiral Virgil Stolca, însoțit de căpitan-comandorul Dumitru Sandu.

REUNIUNEA SUBGRUPULUI NAVAL NATO DE PREGĂTIRE PENTRU LUPTĂ

În aceeași perioadă (23-27 septembrie 1996) Constanța a găzduit și această importantă activitate a cărei organizare în România se înscrie pe linia eforturilor armatei de integrare în structurile euroatlantice. Acest organism a fost creat în cadrul NATO cu scopul facilitării schimbului de informații, executarea pregătirii pentru luptă, perfecționarea și extinderea înțelegerii multinaționale în domeniu.

În zilele de 28 și 29 septembrie a sosit la Constanța o delegație americană condusă de d-na Deborah Lee, asistent al secretarului apărării al SUA pentru fortele de rezervă, prilej cu care au fost vizitate obiectivele de lucru la care au acționat dețașamentele americane participante la exercițiul CORNERSTONE '96, în luniile iunie-iulie 1996. Oaspetii au vizitat de asemenea Spitalul Militar Constanța, Orfelinatul „Casă Speranței” și Centrul Internațional HOLT.

OASPEȚI AI MARINEI MILITARE

"AMERIGO VESPUCCI"

În perioada 13-19 august 1996 portul Constanța a primit vizita navei-școală Italene "AMERIGO VESPUCCI". Căpitanul de vas Riccardo Ricci are în subordine un echipaj format din 12 ofițeri, 227 subofițeri și marinari. La bord au fost ambarcați de asemenea 110 elevi ai Academiei Navale Italiane din Livorno, care au efectuat cu acest prilej marsul de instrucție de vară. Studentii italieni s-au întâlnit cu studenții Academiei Navale "MIRCEA CEL BÂTRÂN", au vizitat Centrul de Scafandri și diferite obiective turistice. Pe timpul staționării în portul Constanța a fost prezent la bord amiralul de divizie Quinto Gramellini, comandanțul Academiei Navale din Livorno, care a participat și la festivitățile dedicate Zilei Marinei Române. Nava-școală "AMERIGO VESPUCCI" are o lungime de 82,4 m, lățimea - 15,5 m, înălțimea arboradei - 54 m, pescajul - 7,2 m și deplasamentul de 4.146 tone.

USS "LA SALLE" AGF - 3

Nava amiral a Flotei a VI-a din Mediterana, USS "LA SALLE" s-a aflat, pentru a doua oară, în portul Constanța, în perioada 19-22 august 1996. USS "LA SALLE" a devenit navă amiral la 8 noiembrie 1994. Este dotată cu echipament electronic de comunicații, comandă și control, având capacitatea să dirijeze orice operațiune sau exercițiu cu implicarea forțelor navale, aeriene, terestre și armatei. Nava comandanță de comandanțul Mark S. CAREN are lungimea de 159 m, greutatea 13.900 tone și un echipaj format din 21 de ofițeri și 490 de marinari. Statul Major al Flotei a VI-a, ambarcat pe navă, numără 125 de ofițeri și marinari. Începând cu 12 iulie 1996 viceamiralul Charles S. ABBOT a devenit comandanț al Flotei a VI-a și al Forțelor de Lovire și Sprijin Naval din Europa de Sud.

USS LA SALLE (AGF-3)

USS "ROBERT G. BRADLEY" - FFG-49

Fregata purtătoare de rachete "ROBERT G. BRADLEY" aparține U.S. Navy și a vizitat România în perioada 17-22 august 1996. Nava are lungimea de 135 m, lățimea - 14 m, viteza maximă - 30 noduri și deplasamentul - 3.800 tone. Echipajul navei este format din 15 ofițeri, 15 subofițeri și 185 marinari, aflați sub comanda comandanțului Mark A. Stearns. Fregata dispune de o instalație de lansare rachete navă-navă HARPOON, pentru apărarea antiaeriană - rachete STANDARD, un tun cu tragere rapidă, calibrul 76 mm, precum și instalații lanștorpilă tip MK-32. Pentru lupta împotriva submarinelor și a navelor de suprafață se utilizează cele două elicoptere LAMPS MK III - Light Airborne Multi-Purpose.

TCG "CEZAYIRLI GAZİ HASANPASA" • TCG "SOCULLU MEHMETPASA"

Cele două nave turcești s-au aflat la Constanța în perioada 10-13 septembrie 1996. Caracteristicile de construcție sunt identice. Lungimea - 98,2 m, lățimea - 11,8 m, pescajul - 4,4 m și deplasamentul - 2.900 tone. TCG "CEZAYIRLI HASANPASA" se află sub comanda maiorului de marină Orhan Ernuc și a sosit cu un echipaj format din 20 ofițeri, 56 subofițeri, 150 studenți, 115 cadre și 9 oficiali civili. Căpitanul de marină Niyazi Senol este comandanțul TCG "SOCULLU MEHMETPASA" și al echipajului format din 20 ofițeri, 56 subofițeri, 151 studenți, 113 cadre și 8 oficiali civili. Programul a inclus întâlniri la Statul Major al Marinei Militare și Prefectură, vizite la Academia Navală "MIRCEA CEL BÂTRÂN" și la alte obiective de interes cultural și turistic.

Lacotenent-comandor Viorel IOAN

Armata și societatea contemporană românească

MISIUNI UMANITARE ALE MARINEI MILITARE

Libertatea de navigație pe mare și fluviu, concentrarea populației în apropierea fluviului Dunărea, Deltei și țărmului Mării Negre și dispunerea unităților Marinei Militare în aceste zone sunt elemente care fac necesară elaborarea unei concepții unice de participare a unităților de marină în sprijinul populației civile. La baza acestor acțiuni stau principiile umanitare ale funcționării Marinei Militare: capacitate de reacție rapidă; solidaritatea umană; forță în interesul oamenilor.

Sunt frecvente intervențiile marinei pentru căutarea și salvarea vieții pe mare, ajutorarea echipajelor navelor și platformelor de foraj, înălțarea urmărilor inundațiilor, transportul bolnavilor civili cu șalupe rapide, acordarea de ajutor în vederea refacerii unor căi de comunicație afectate de inundații, zăpadă sau gheată.

Unul din obiectivele Parteneriatului pentru Pace este și "Intensificarea pregătirii partenerilor pentru a participa la misiuni de căutare salvare și desfășurarea unor operații umanitare". Misiuni de acest gen au fost și vor fi, în care efective și mijloace ale Marinei Militare pătrund în zone defavorizate sau aflate în dificultate, transportând medicamente, materiale diverse, ori acordând asistență tehnică sau medicală.

În funcție de situația creată, misiunile umanitare ale Marinei Militare pot fi următoarele:

Misiuni de evacuare a populației civile

Din rândul acestora menționăm: amenajarea locurilor pentru ambarcare-debarcare a răniților, sinistraților și materialelor pentru ajutor; preluarea și evacuarea răniților, sinistraților, bolnavilor și materialelor tehnologice aflate în pericol; asigurarea transportului, sinistraților, bolnavilor și materialelor tehnologice la punctele de prim ajutor sau locuri sigure; cercetarea și amenajarea căilor de acces pe apă către locurile greu accesibile; monitorizarea temporară a zonelor calamității prin introducerea rigorilor militare ce eficientizează operațiunile de salvare; căutarea și recuperarea victimelor apelor sau a altor catastrofe.

Misiuni de intervenție în caz de catastrofă naturală, tehnologică sau ecologică

În această categorie se înscriu: transportul de materiale și echipamente pentru trierea hrăniților, bolnavilor și sinistraților cum ar fi: corturi, mijloace pentru îmbăiere și spălarea echipamentelor, filtrarea apei, aprovizionarea cu apă, combustibil sau alimente, bucătării de campanie, echipament de protecție etc; dotarea navelor cu mijloace de cercetare și protecție chimică și de radiație, ceamuri, bacuri, șalupe rapide pentru transport, mașini de luptă pentru infanteria marină, spitale de campanie, scafandrii transportați cu nave, ambarcajuni ușoare sau parașutați, grupe de salvare avarii, subunități de infanterie marină. Este posibil ca amplierea misiunilor umanitare să crească dacă avem în vedere participarea armatei la acțiuni umanitare ce se desfășoară în cadrul Parteneriatului pentru Pace. Marina Militară are în dotare nave de salvare specializate și de transport cu mare capacitate, ce pot acționa la distanțe mari de porturile românești.

solidaritatea oamenilor de pe mare și face parte din meserie.

Misiuni de asistență populației victimă a problemelor de sănătate

Acestea sunt: blocarea sau amenajarea căilor de acces pe apă a unor zone ce necesită să fie izolate și legate la sistemul de comunicații existent; preluarea și evacuarea bolnavilor; aprovizionarea punctelor de prim ajutor, spitalelor și dispensarilor cu medicamente, aparatură medicală sau specialiști; asigurarea sau transformarea unor compartimente ale navelor în cabine pentru tratarea și recuperarea victimelor, laboratoare de cercetare etc.; monitorizarea zonelor afectate de boli contagioase sau calamități pentru respectarea măsurilor profilactice, de către populație.

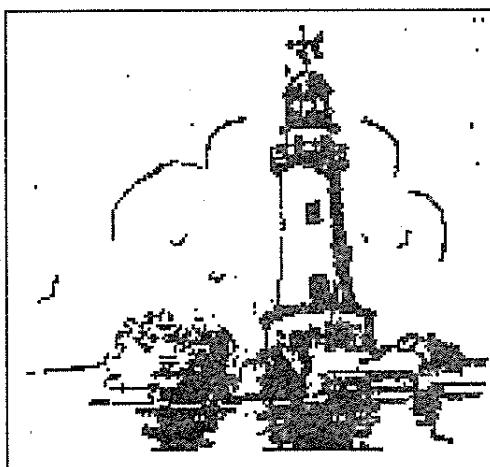
Intervenția militar-umanitară prin interpunerea între grupuri aflate în conflict ori întreruperea unor pericole de natură militară

De regulă aceste misiuni se execută în sprijinul unităților de menținere ordinii, ce aparțin Ministerului de Interni și se execută în scopul coagulării stării conflictuale până la dezamorsarea ei pe căi amiabile. Rolul militilor este de a supraveghea respectarea unor întîlgeri între părți și a combate forțele distructive. În acest caz, militarii se pot întâlni cu situații care în prezent ar trebui să facă obiectul clarificării și reglementării juridice.

Misiuni de deminare sau eliminarea unor obstacole periculoase existente pe mare sau fluviu au fost și vor fi în sarcina unor unități ale M.M.

Forte și mijloace participante la acțiuni umanitare

Fortele și mijloacele cu care unități ale Marinei Militare pot să desfășoare acțiuni cu caracter umanitar sunt: navelle de luptă aflate în zona unde se impune intervenția umanitară; nave specializate - remorcher, șalupe remorcher și salvare, nave și șalupe hidrografice, nave de cercetare chimică și de

radiație, ceamuri, bacuri, șalupe rapide pentru transport, mașini de luptă pentru infanteria marină, spitale de campanie, scafandrii transportați cu nave, ambarcajuni ușoare sau parașutați, grupe de salvare avarii, subunități de infanterie marină. Este posibil ca amplierea misiunilor umanitare să crească dacă avem în vedere participarea armatei la acțiuni umanitare ce se desfășoară în cadrul Parteneriatului pentru Pace. Marina Militară are în dotare nave de salvare specializate și de transport cu mare capacitate, ce pot acționa la distanțe mari de porturile românești.

Participarea activă în cadrul acțiunilor umanitare va juca un rol important în procesul evolutiv de facilitare a transparentei, în planificarea națională a apărării și stabilirea bugetelor. Este necesară dezvoltarea relațiilor de cooperare interarme, de interoperabilitate cu alte instituții, pentru planificarea comună a unor activități de instrucție și exerciții menite să dezvolte capacitatea participanților de a-și asuma misiuni de căutare salvare și operații umanitare.

Comandor Dumitru PREDA

MARINA ROMÂNĂ ÎN CRUZI

Un eveniment petrecut recent vine să ilustreze excelent, cu forță incontestabilă a faptului concret, referirile domnului comandor Dumitru Preda, în articolul său privind misiunile umanitare ale Marinei Militare Române. Este vorba despre unul dintre acele evenimente născute din gradul de risc și de imprevizibil pe care-l înfruntă nu numai profesioniștii ci și toți cei ce-și leagă, într-un fel sau altul, existența de munca pe mare. Dar să refacem "filmul" acestei întâmplări comentate, o bună bucată de vreme, de mulți conștanțeni, și să începem cu momentul său cel mai dramatic.

7 septembrie 1996, ora 14.00. În largul mării, la 8 Mm de țărm, sub un cer încrunat și sub un puternic vânt de vest - dinspre uscat - ce stârnește cohorte de valuri însipumate, trei oameni, aflați într-o barcă deschisă, de pescari, sunt la capătul puterilor. De mai bine de 30 de ore se luptă cu marea și șansa potrivnică, pentru supraviețuire, pentru viață. Plecați din portul Tomis din Constanța, la pescuit, în larg, în dimineața zilei de 6 septembrie, cei trei sunt surprinși de schimbarea vântului care împinge spre larg. Neriorocările curg apoi una după alta. Motorul, în care-și puseseră nădejdea, se defectează și toate încercările lor de a-l repara sunt fără succes. Cei trei scot ramele și încearcă să lupte

urmă cu o clipă. Salvarea din hâurile mării crude. Și această salvare ia chipul unei nave militare - Dragorul maritim 29. În scurt timp, nava se apropiie și preia la bord naufragiați și barca. Mâini grijului li conduc pe cei trei în careu îmbărbătându-i cu un ceai fierbinte și o gustare consistentă, dar, mai ales, cu căldura sufletească, proprie marinului. Trei oameni - Cosmici Ion și Dumitru (tată și fiu) și Tudoran Nicolae - datorează, astfel, viața echipajului navei D.M.29, aparținând Marinei Militare Române. Asemenea atâtător altor oameni ai mării ce au primit, la momentul potrivit, mâna întinsă, salvatoare, a marinilor militari.

La comanda navei salvatoare locotenent-comandor Octavian Secuiu este o mai "veche" cunoștință a cititorilor revistei "MARINA ROMÂNĂ" care l-a prezentat în numărul dedicat Zilei Marinei ca pe unul din ofițerii ce, prin calitățile sale umane și profesionale, fac cinstire Marinei Militare.

Iată, aşadar, dacă mai era nevoie, că recomandarea călduroasă a șefilor săi comandor Vasile Hașovschi și căpitan-comandor Petre Mușat a avut o nouă și

NAVA D.M. 29 SALVEAZĂ TREI NAUFRAGIAȚI

astfel împotriva valurilor. La scurt timp una din rame se rupe, iar cărma se blochează... Situația începe să fie dramatică și oamenii simt fiorul cumplit al morții. Se întunecă... Singurul fir subțire al nădejdii se leagă de semnalarea dispariției lor și o operațiune de salvare din partea profesioniștilor. Noapte, vânt, valuri... Luminile uscatului că se pierd în depărtare una câte una... ca și speranța celor trei. Disperați, oamenii desfac rezervorul de benzină al motorului, înmuiaie în el fâșii de haine, la aprind, încercând să semnalizeze naufragiul... Eforturile par a fi zadarnice și cei trei petrec o noapte de calvar. Frigul dinaintea zorilor mușcă din carne oamenilor epuizați. Ei mai speră încă, dar orele se succed monoton părând că le numără șansele pierdute... Ora 07.00, apoi ora 10.00, dimineața, apoi amiază. Marea se zburăște mereu și vântul continuă să-i poarte spre larg.

7 septembrie, ora 14.00... Naufragiații se gândesc cu groază că peste câteva ore se va întuneca iar și realizează că n-ar mai rezista - cu vântul și valul potrivnic - la încă o noapte.

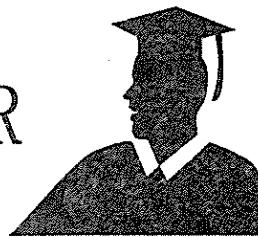
Dar iată că speranța străfulgeră brusc, luminând sufletele deznădăjduite, în pofida cerului încrunat. O siluetă de navă cenușie se conturează clar, dirijindu-se spre ei. E salvarea, nesperată în

neașteptată confirmare. Conducând nava D.M.29 aflată în ipostaza de navă de gardă, ofițerul a primit ordinul de participare la operațiunea de salvare, pe 7 septembrie, ora 11.50. Cu promptitudinea profesioniștilor oamenii echipajului condus de locotenent-comandor Secuiu au executat rapid manevrele necesare și nava s-a dirijat în cel mai scurt timp spre raionul de cercetare indicat. La ora 14.00, maistrul militar clasa a IV-a Anton Neagu, observator în babord, descoperă barca, la circa 4 Mm relevament provă babord 45 grade... Cei trei naufragiați sunt salvați. Șeful de echipaj, maistrul militar principal Nicolae Preda îi preia cu înțelegerea și compasiunea unui adevărat om al mării. Comandanțul, ofițerul secund, căpitan V. Tipău, ofițerul cu navigația, căpitan A. Trică, maistrul militar clasa a III-a C. Rotariu, toți oamenii echipajului au satisfacția modestă a profesioniștilor ce și-au împlinit cu succes misiunea și a oamenilor ce au salvat viața altor oameni.

*Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE*

Vivat Academia LA ÎNCEPUT DE NOU AN UNIVERSITAR

**Interviu cu comandorul Corneliu CRISTESCU
rectorul Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN"**

- Domnule comandor, vă propunem să începem discuția despre noul an universitar în Academia Navală cu... o retrospectivă, despre modul în care s-au desfășurat examenele de admitere, despre noua promoție de viitori marinari care face acum primul pas în acest univers profesional.

- Un fapt ce a bucurat întregul colectiv profesional al Academiei a fost obținerea unui mare număr de candidați la examenul de admitere din această toamnă. Astfel, la Facultatea de Marină Militară au concurat 5 candidați pentru un loc, iar la Facultatea de Marină Civilă, în funcție de secții, 3,5 și respectiv 4,5 pe un loc. Mulți dintre candidați au fost foarte bine pregătiți, fapt relevat de rezultate - primii zece candidați au obținut, la examenul de admitere, medii peste nouă, iar notele minime au fost 8,26 la Marina Militară și 7,94 - 6,90 la Comercială și Exploatarea Portuară. Ne-au bucurat aceste rezultate fiindcă ele dovedesc nu numai prestigiul pe care l-a dobândit Academia în rândurile tinerei generații, ci și realizarea unei secții ce aduce în anfiteatrele instituției tineri cu reale calități și disponibilități intelectuale ce vor onora, suntem siguri, profesia de marină.

- Cu ce noutăți întâmpină studenții, noul an universitar, în Academia Navală?

- Acestea sunt destul de numeroase și importante, mai ales că vizează un domeniu "fierbinte" - modernizarea bazei materiale necesare desfășurării, la vârf, a procesului instrucțiv-educativ. Dintre acestea voi aminti câteva. Astfel, din partea Ministerului Învățământului am primit un notabil sprijin ce ne-a permis amenajarea a cinci săli multifuncționale (mobilier, televizoare, retroproiecțioare etc.); am primit, de asemenea, un copiator de mare capacitate și urmează să primim - fapt deosebit de îmbucurător - o tipografie computerizată ce va permite editarea unor cursuri și lucrări de specialitate, atât de necesare studenților.

O realizare deosebită ce va avea urmări benefice asupra instruirii și perfecționării specialiștilor din marină, la nivelul tehnicii actuale, este simulatorul pentru sistemul G.M.D.S.S. (un nou sistem de telecomunicații ce se va regăsi, în scurt timp, la toate navele și conform prevederilor internaționale în domeniu, până la 1 februarie 1997, la bordul fiecărei nave va trebui să existe un ofițer brevetat pentru acest sistem). Instalarea simulatorului în Academia Navală este rodul colaborării cu compania de navigație "ROMLINE" pentru care vom instrui un număr de ofițeri, pentru sistemul G.M.D.S.S. Deci, Academia își asumă misiunea perfecționării cadrelor din marina comercială în acest domeniu al tehnicii de vârf, fapt ce ne onorează, ca și increderea acordată de colaboratorii noștri tradiționali - companiile de navigație comercială. Tot la acest capitol aş adăuga modernizarea unui număr de trei laboratoare de învățarea limbilor străine, discipline,

după cum se știe, deosebit de importante în formarea unui ofițer de marină militară sau comercială. Este vorba de laboratorul de limbă engleză modernizat cu sprijinul U.S.Navy, prin programul MIL-TO-MIL, de laboratoarele de limbă franceză și germană, realizate cu ajutorul colegilor noștri - marinarii militari francezi și germani. Doresc să relev, de asemenea, un fapt cu o conotație, am zice, sentimentală. Astfel, foșii studenți ai Academiei Navale, din promoțiile '74, '75, '76, '77 au dorit să ofere fostei școli de înimă și marinărie, un dar simbolic - o frumoasă fântână arteziană, sub forma unei prope de navă, pe care o amplasăm chiar la intrarea principală a Academiei.

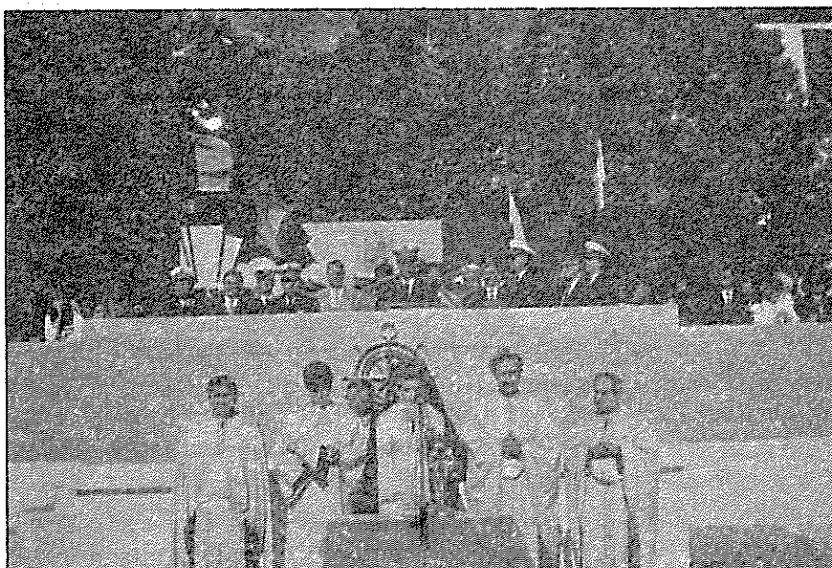
- Domnule comandor vă rugăm să vă referiți, în câteva cuvinte, și la modul în care se va desfășura, în acest an universitar, practica marinărească a studenților.

- Sperăm ca până în primăvara anului 1997 să intre în funcțiune noua na vă - școala "ALBATROS", fapt ce va avea o influență deosebită asupra instruirii practice a studenților Facultății de Marină Comercială care vor putea efectua astfel, în vară, primele lor voiaje de studiu. De asemenea, sperăm ca până la sfârșitul acestui an universitar să reentre în eficiență nașcoală "MIRCEA" (aflată de mai mult timp în șantier, pentru reparații capitale) pe care-și vor desfășura programul de instruire marinărească viitorii ofițeri ai Marinei Militare.

- Doriți să adresați câteva cuvinte studenților Academiei Navale, acum, la început de an universitar?

- Desigur, cu mare plăcere. Doresc tuturor studenților noștri mult succes, atât celor care au făcut acum primii pași în instituția noastră cât și celorlalți, mai ales studenților din ultimul an pe care îi așteaptă o perioadă ce necesită eforturi sporite pentru a finaliza cu succes studiile începute, prin definitivarea lucrărilor de diplomă și susținerea examenelor de licență și examenelor de brevet. Și, cunoșcându-i foarte bine, sunt sigur că vor obține rezultate care să le aducă satisfacții, lor, cât și nouă, profesorii și mentorii lor. Căci, așa cum ne-am străduit să-l învățăm, și-au ales o profesie - MARINA - în care nimic nu se poate face fără muncă și dăruire și fără, indiferent de profil - militar sau comercial - disciplina ce reprezintă una din condițiile axiomatice ale vieții la bord.

*Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE*

PERISCOPE

■ În şedinţa de analiză a situaţiei la învăţătură pe anul şcolar 1995-1996 s-au evidenţiat: 10 clase integraliste (fără corigenţi); clasa cu media cea mai mare - a XI-aF (8,46), diriginte profesor **Cristina Chilat**, comandant de companie căpitan **Dorel Ungureanu**; elevii care au obţinut cele mai mari medii sunt: **Emil Cojocaru** - 9,69, **Paul Cusmin** - 9,64 şi **Nicolae Stignei** - 9,45.

■ Au susţinut examenul de bacalaureat 120 de elevi din anul IV, fiind promovaţi toti. A fost declarat şef al promoţiei, cu media 9,51, elevul plutonier-major **Dan-Silviu Popescu**.

■ Pentru examenul de admitere din acest an au fost scoase la concurs 100 de locuri, fiind înscrise 246 de candidaţi. Cea mai mare medie la admitere (9,76) a fost obţinută de elevul **Marian Petrovici**.

■ La examenul de admitere în învăţământul militar superior s-au obţinut următoarele rezultate: la Academia Navală „MIRCEA CEL BĂTRÂN” au fost scoase la concurs 20 de locuri, 18 dintre ele fiind ocupate de elevi ai Liceului Militar „ALEXANDRU IOAN CUZA”; la Academia Tehnică au fost admisi 4, la Institutul Militar de Educaţie Fizică şi Sport - 2, la Academia Trupelor de Uscat - 5, la Academia de Aviaţie şi Apărare Antiaeriană - 6; 12 elevi ai liceului au fost admisi la Şcoala Militară Maiştri de Marină „AMIRAL MURGESCU”.

■ Cinci dintre elevii cu rezultate foarte bune la învăţătură au fost recompensaţi în această vară cu o tabără în Ungaria - **Paul Cusmin, Emil Oancea, Răzvan Crîntea, Florin David şi Cosmin Chiriac**.

■ În luna septembrie liceul a fost dotat cu aparatură electronică audio-video şi mobilier ergonomic pentru două cabinete multifuncţionale precum şi cu un aparat modem de gimnastică DASO-CADO.

■ Pe 16 septembrie a avut loc festivitatea de deschidere a anului şcolar 1996-1997. Comandanţul liceului, căpitan-comandorul **Gheorghe Ana** a prezentat elevilor şi invitaţilor obiectivele şi priorităţile acestui an. Au participat reprezentanţi ai Direcţiei Învăţământului Militar, Statului Major al Marinei Militare, foştii comandanţi ai liceului, mass-media şi părinţi.

SĂ STĂM DE VORBĂ, FĂRĂ CATALOG, DESPRE RESPECTUL FAȚĂ DE PROFESOR

Pare, la prima vedere a titlului, ca și cum v-aș invita să recapitulăm abecedarul. Cum adică? Să fie nevoie ca după ani și ani de școală să reamintim măcar unuia dintre noi prima literă din alfabetul comportării școlare - respectul față de profesor? Există cineva care trebuie să fie convins să-și respecte dascălul? Să ceară argumente? Cu neputință! E ca și cum l-am întreba: "De ce să-mi iubesc mama?". O asemenea întrebare n-am auzit și nu va fi auzită niciodată.

Argumentele îl înconjoară pe fiecare întocmai ca aerul, le respiră clipă de clipă, se topesc în ființa oricui și alcătuiesc de la bun început însăși ființa sa. De ce să-ți iubești mama? Pentru că există și, în consecință, pentru câteva milioane de motive. De ce să-ți stimezi profesorul? Pentru că ești elevul său. Celelalte motive - milioane și ele - decurg din acest izvor, pe această albie, întocmai ca a unui râu, ireversibil, mereu împrosperat, niciodată secat. Să analizăm picăturile? De prisos!

Și atunci, de ce să abordăm acest subiect? Pentru că suntem abia școlari, oameni în curs de formare, cu șovăleli, potinceli și căderi. Pentru că am învățat punctele cardinale dar încă ne mai rătăcim. Pentru că ne iubim mama dar uneori o supărăm, ne respectăm profesorii dar uneori uităm. Pentru că, deși știm că nu există întrebarea "De ce să-l respectăm?", nu știm totdeauna să răspundem la întrebarea "Cum să-l respectăm?"

Respectul față de profesor se manifestă concomitent și obligatoriu în cel puțin trei direcții: față de persoana sa, față de munca sa, față de cerințele sale. E un triunghi din care nu putem smulge nici o latură, în aria căruia ne calculăm toate manifestările. Respectăm, aşadar, persoana profesorului. Ce presupune aceasta? O atitudine preventoare, politicoasă, cuviințioasă. Ne iubim profesorul, dar nu ca pe un tovarăș de joacă. Există o anumită distanță pe care nu o putem nesocoti. Există distanță de la bancă la catedră, care se păstrează și pe corridor și în vacanță și la plimbare. Omul de la catedră este ghidul, făcătorul tău cel mai apropiat, dar aceasta nu înseamnă... îmbrățișare. El te călăuzește dar nu te ține pe genunchi. Un salut discret este oca mai bună întâmpinare. Să analizăm acum "ipotenuza" triunghiului amintit-respectul față de munca sa. În clasă îl respectăm pe profesor pentru că munca sa aparține tuturor iar atitudinea cuviințioasă față de dascăl este o fațetă a respectului față de întreg colectivul.

Nu pregătim tema doar pentru a fi ascultați deoarece răspunsurile bune, precise, prompte primesc, pe lângă nota din catalog, o nouă în inima profesorului. Deci calea cea mai bună de a-l尊重a pe profesor este aceea a calității superioare a propriei noastre munci școlare. Socotii fiecare răspuns, fiecare temă, o telegramă pe adresa profesorului. Ea poate conține vești bune sau vești proaste. Alegeți singuri!

Elev sergent Cosmin 777MIE

Pagina realizată de elevii Liceului Militar „Alexandru Ioan Cuza”, sub coordonarea căpitanului Neculai CUCORANU.

Cu sentimentul datoriei împlinite

Viceamiral CONSTANTIN IORDACHE

Cu 41 de ani în urmă, în anul 1955, la una din unitățile Marinei Militare, la Divizionul Dragoare-mine, se prezenta pentru a-și lua în primire funcția de specialist mine-dragaj un Tânăr ofițer de marină, absolvent al Școlii Navale. Era locotenentul Constantin IORDACHE.

De atunci, slujind un ideal ce onorează cariera de ofițer - Îndeplinirea cu cinste a misiunii încredințate, pe parcursul a peste 4 decenii, muncind cu trudă și dăruire, domnia-sa a reușit să atingă una din cele mai înalte trepte ierarhice militare - gradul de viceamiral, prim-loctitor al șefului Statului Major al Marinei Militare și, în ultimul an de activitate, Inspector pentru Marină în conducerea Ministerului Apărării Naționale.

"Fugit irreparabile tempus", altfel spus, curgerea implacabilă a timpului ne aduce, pe fiecare dintre noi, inclusiv pe cei ce-și asumă ca profesioniști nobila misiune a armelor pusă în slujba apărării țării, la momentul adevărului, momentul "încheierii mandatului", ca ofițer activ și schimbarea statutului cu cel de ofițer în rezervă.

Pentru domnul viceamiral Constantin IORDACHE acest moment a fost marcat începând cu luna august 1996. Ne facem o datorie de onoare în a releva un scurt curriculum vitae al unui ofițer care și-a pus amprenta timp de peste 4 decenii pe destinele unor structuri militare de marină inclusiv pe cea la nivelul Statului Major al Marinei Militare. Rezultatele obținute în primii ani de activitate ca ofițer, calitățile profesionale

l-au recomandat, ca, la numai 4 ani de la absolvire, începând cu 1959, să ocupe funcția de comandant de navă dragoare la fluviu, iar un an mai târziu pe cea de locțitor al comandanțului unității de nave auxiliare. Între anii 1966-1969 a urmat cursurile Academiei de Înalte Studii Militare, la absolvire fiind numit șef de Stat Major al unei unități de nave antisubmarin, iar începând cu 1971, comandant al aceleiași unități.

Experiența acumulată în funcțiile de comandant de navă și șef de stat major, stilul imprimat în sistemul de conducere al unității au determinat ca rezultatele să fie pe măsura muncii depuse, astfel că, între anii 1971-1975 unitatea s-a înscris cu calificative foarte bune la principalele categorii de pregătire. În următorii 4 ani ai carierei, 1975-1979, l-a fost încredințată o importantă funcție ca șef de secție în Statul Major al Marinei Militare, fiind numit apoi comandant al unei brigăzi fluviale. Începând cu anul 1983 domnul viceamiral Constantin IORDACHE, pe atunci în gradul de căpitan de rangul I, l-a fost încredințată funcția de locțitor al comandanțului Marinei Militare. La fel ca și în funcțiile anterioare domnia-sa și-a pus amprenta personală asupra modului de lucru al comportamentelor și structurilor din subordine în special în ceea ce privește sistemul de învățământ și pregătire de luptă.

Un moment important din viața și cariera sa, care merită a fi evocat, l-a constituit momentul 'Decembrie '89'. Fără a intra în analiza exhaustivă a modului în care s-au derulat evenimentele, prin forță împrejurărilor, aflându-se la conducerea forțelor din Marina Militară domnia-sa, în pofida situațiilor confuze și contradictorii, a luat decizii ce au contribuit la salvarea multor vieți omenești. Atunci când istoria va elucida circumstanțele desfășurării evenimentelor suntem convinși că va beneficia moral de toate meritele ce-i revin în cadrul acestui moment deosebit al istoriei noastre naționale.

Pasiunea și dăruirea cu care și-a exercitat profesia de marină au fost imprimate și celor doi fii, tot ofițeri de marină. Locotenent-comandor Adrian IORDACHE, fiul cel mare, este deja comandant al unei fregate. Sunt doar câteva repere din viața și cariera unei ofițeri care, la momentul adevărului, suntem convinși că trăiește sentimentul datoriei împlinite. Experiența acumulată de-a lungul unei cariere exemplare, puterea de muncă, înclinația spre studiu și analiză politico-militară dovedește în multe articole publicate deja până în prezent, credem că se vor regăsi în scurt timp în elaborarea unor lucrări de teorie militară. Revista MARINA ROMÂNĂ va fi onorată să publice și în continuare materiale ce vor purta semnătura viceamiralului Constantin IORDACHE, iar pentru că la 17 octombrie domnia-sa își aniversează ziua de naștere, îi urăm multă sănătate, putere de muncă și bucurii în viață.

La mulți ani, domnule viceamiral!

*Cu sentimentul datoriei împlinite***Contraamiral NICOLAE EREMIE**

Cronicanii timpurilor viitoare care vor scrie istoria Marinei Române, atunci când vor face referire la anul de grație 1994, vor consemna indubabil, ca pe un important eveniment, urmarea a reformei generale a armatei după anul 1990, înființarea Flotei Maritime. Primul comandant al acestei mari unități operative - contraamiral NICOLAE EREMIE

S-a născut la 28 martie 1936 în orașul Sighișoara, unde și-a făcut primii ani de școală, inclusiv liceul. "Cântecul de sirenă" hălăduind dincolo de Carpați până în inima Ardealului a înflăcărat imaginația tânărului abia ieșit din adolescență și măngâindu-i auzul, precum în antichitate legendarului Ulisse, i-a îndreptat pașii spre tărm de mare, acolo unde a simțit că-și poate împlini vocația de navigator.

Începuturile au fost făcute în anul 1955, când a pășit pentru prima oară pe porțile Școlii Militare de Ofițeri de Marină din Constanța, pe care a absolvit-o în anul 1959. Asprul drum al carierei de ofițer de marină parcurs treaptă cu treaptă, de la locotenent la amiral, cu peste treizeci de ani de ambarcare la bordul navelor l-a abordat pieptă. L-a început cu funcția de comandant unitate de luptă pe o navă dragoare și l-a încheiat apoteotic în funcțiile de ultim comandant al aproapei centenarei mari unități maritime - Divizia de Mare (1895-1994) și prim comandant al Flotei Maritime.

Ascensiunea în ierarhia militară a avut ca vectori munca, pasiunea, dăruirea. Principiul de bază în activitatea profesională: lucrul bine făcut. Notăm câteva repere din cariera militară a domniei sale: la niște treizeci de ani, după ce trecuse prin funcția de ofițer secund, în 1966 i se încredințază comanda unei nave destul de complexă în ceea ce privește manevra și sistemul pregătirii de luptă - Dragorul de bază 13. Între anii 1969-1971 urmează cursurile Academiei de Înalte Studii Militare repartizat, la absolvire, ca ofițer de Stat Major la Centrul de Instrucție al Marinei. După un an este numit comandant de navă antisubmarin, iar în perioada 1974-1978, șef de stat major la un divizion de corvete. În aceeași perioadă timp de 2 ani, a fost detașat în Marina Civilă navigând pe 3-4 tipuri de nave îndeplinind inclusiv funcția de căpitan pe nava-școală NEPTUN. Domnia sa își amintește cu multă plăcere și nostalgie chiar despre acea perioadă și se măndrește cu faptul că, răsucind multe fuse orare (necontabilizate) a vizitat 31 de țări și și-a aprins pipa în peste 50 de orașe-porturi.

Începând cu anul 1978 ocupă funcția de comandant unitate Dragoare Bază și putoare de mine. Spirit pragmatic, bun organizator, personalitate deosebită, adevărat profesionist al mării, a impus respect tuturor subordonaților, mulți tineri ofițeri alegându-l ca model în exercitarea profesiei.

Experiența acumulată în cei aproape 20 de ani de ambarcare, dar și împrejurările l-au recomandat (contrar voinței sale) pentru funcțiile de profesor și șef al catedrei de marinărie din Institutul de Marină "MIRCEA CEL BĂTRÂN" în perioada 1987-1990.

În anul 1990 a fost numit comandant al Diviziei Maritime, iar în 1994 comandant al Flotei Maritime. Pe tot timpul carierei, după cum afirmă domnia sa, a fost sprijinit găsind totodată multă înțelegere din partea soției - Steliană.

Odată cu schimbarea statutului și trecerea în rezervă, începând cu luna august 1996, "primul amiral român provenit din Ardeal" este hotărât să continue viața activă, construindu-și "cu propriile mâini" o căsuță de vacanță ("cea mai mare realizare a vieții") găsindu-și, în sfârșit, timp să se ocupe și de "cea mai mare avere": doi nepoți, "năzdrăvani", dăruiți de fiica sa, Alice-Steliană, inginer mecanic - cercetător și ginerele său, inginer navalist.

Domnule contraamiral, în loc de concluzii revista MARINA ROMÂNĂ și cititorii ei vă urează multă sănătate și

La mulți ani!

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII...

APLICABILITATEA

R
A
D
I
E
S
T
E
Z
I
A

Oiectul de studiu al radiesteziei vizează identificarea tehnicilor prin care, ca urmare a sensibilității organismului uman, se pot pune în evidență sursele subterane de apă, zăcăminte minerale sau petrolifere, faliile de ruptură, golarile subterane, cavernele sau alte formațiuni carstice, obiectele submarine etc.

Pe parcursul dezvoltării istorice a omenirii, metodele radiestezice au căpătat și aplicabilitate militară, pentru început în China antică, unde acestea erau frecvent folosite, atât pentru descoperirea surselor subterane de apă cât și pentru obținerea unor previziuni asupra campaniilor militare.

Instrumentele utilizate de către radiestezisti sunt foarte simple, fie că este vorba de baghete confectionate din lemn, fie pendule metalice, purtate la o oarecare înălțime față de sol, care reacționează în anumite locuri.

După primul război mondial, Ministerul de Război al Republiei Franceze, negăsind metode mai eficiente pentru depistarea depozitelor subterane de muniții și a proiectilelor rămasse neexplodate, a apelat la abilitățile radiestezice ale abatelierii BOULY, un paroh dintr-o localitate din Franța. Rezultatele au fost uimitoare, serviciile abatelierii fiind solicitate în numeroase acțiuni oficiale ulterioare.

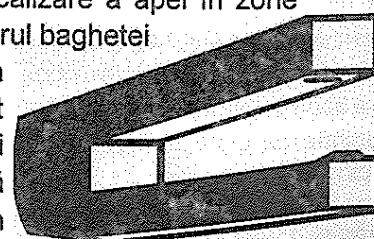
Trupele expediționare germane din "Afrikakorps" aveau în componență, în cel de-al doilea război mondial, militari cu astfel de sensibilități magnetice, a căror principală misiune era descoperirea surselor subterane de apă.

După al doilea război mondial aplicabilitatea militară a radiesteziei a intrat într-un con de umbră, pentru a reveni, "în forță", odată cu implicarea

S.U.A. În războiul din Vietnam, trupele americane fiind confruntate cu situații în care nu puteau depista ascunzătorile subterane folosite de vietnamezi. Ascunși în difese excavări foarte bine mascate, unite printr-o adeverărată rețea de tuneluri, vietnamezii îi atacau pe americani, fără ca aceștia să poată bănuia măcar din ce parte "răsăreau" atacatorii.

Robert Mc Namara, ministrul apărării de atunci, depășit de această situație neobișnuită, a lansat un apel național la care spera să se răspundă cu idei și sugestii care să ajute la rezolvarea acestei probleme militare ce devenise majoră. Semnalele de răspuns au fost prompte și maiorul Manley din Corpul Pușcașilor Marini (U.S. Marine Corps) a luat legătura cu Louis Matacia, un specialist în radiestezie care domicilia în localitatea Falls Church din statul Virginia. Pentru demonstrarea abilităților acestuia a fost reconstituit un sat vietnamez cu toate detaliile, inclusiv ascunzișurile și construcțiile genistice subterane, la baza militară Quantico, a pușcașilor marini. Matacia a refăcut integral și cu fidelitate harta lucrărilor subterane, precizând și dimensiunile acestora. Totodată, au fost selecționați o serie de soldați care prezentau aptitudini de radiestezisti și care au fost instruiți în depistarea ascunzătorilor și tunelurilor subterane.

Rezultatele nu au întârziat să apară. Săptămânalul "The Observer" din 13 martie 1967, o publicație editată la Saigon și destinată exclusiv militarii din Corpul Expediționar din Vietnam publică articolul "Pușcașii marini în operațiunea DIVINE destinată trupelor vietcongilor", din care spicuim: "O străveche metodă de localizare a apei în zone aride, cu ajutorul baghetelor divinatorii, a fost reactualizată și destinată uzului militar în

... NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

M I L I T A R Ă

Vietnam. Metoda de localizare a structurilor subterane și a altor obiecte cu ajutorul instrumentelor denumite **tijele indicatoare ale lui Matacia** a fost folosită de către pușcașii marini în ultimele trei zile ale operațiunii INDEPENDENCE, la trei mile vest de An Hoa. Tijele lui Matacia sunt formate din două sârme identice, îndoite în formă de L, cu o lungime totală de 34 inch. Pușcașii marini operează cu tijele, ținând căte una în fiecare mână, într-o poziție paralelă cu solul, marcând direcția mișcării lor. Dacă operatorul se deplasează deasupra sau în lungul structurii, sârmele vor pendula pe aliniamentul acesta. Introduse printre pușcașii celui de-al doilea batalion din Regimentul 5 de pușcași marini, tijele divinatorii au fost primite cu scepticism, dar au putut fi localizate cu ajutorul lor câteva tuneluri ale vietcongilor. Fruntașul Don R. Steiner a încercat pentru întâia oară tijele în cadrul unei acțiuni de patrulare, folosindu-le în momentul în care trecea pe lângă o colibă vietnameză. Intrând înăuntru pușcașii au descoperit un tunel ce-i legă pe locatari de un bunker aflat exact sub poteca pe care tijele au reacționat".

În războiul din Vietnam, radiestezia a fost utilizată și de către U.S. Navy care, spre deosebire de trupele de uscat, nu era la prima experiență de acest gen. Încă din 1959, Verne Cameron, un cunoscut radiestezist american, a luat legătura cu U.S. Navy, propunându-i o experiență inedită: amplasarea pe hartă a întregului dispozitiv de luptă al submarinelor americane și rusești, aflate în misiune pe întregul ocean mondial.

Viceamiralul Maurice E. Curtis acceptă provocarea și îl invită pe Cameron la o bază

navală de pe Coasta de Vest a Americii. Acesta se ține de cuvânt și întocmește, sub privirile uimite ale specialiștilor, o hartă cu dispozitivele de luptă adoptate în acel moment de flotele americane și rusești de submarine. Ca și cum nu ar fi fost de ajuns, Cameron "plusează" și indică poziția singurului submarin atomic american, la vremea respectivă, poziție cunoscută de un număr strict limitat de oficiali, conșternați de precizia localizării.

Acțiunea specialistului a rămas fără urmări imediate (sau vizibile!) însă, când Cameron a primit o invitație în Africa de Sud pentru a depista unele resurse subterane, CIA i-a interzis ieșirea de pe teritoriul S.U.A. invocând "asigurarea securității sale personale".

În fosta U.R.S.S. metodele radiestezice dezvoltate au fost denumite cu titlul generic de "biolocație" și au fost îndreptate în special spre prospectarea resurselor naturale de minerale și petrol precum și în navigația maritimă.

În 1982 A.I. Plujnikov, un specialist în domeniu, a făcut o informare cu privire la biolocație, din care extragem un fragment: "Navigând în jurul Europei pe o navă de mare tonaj, am efectuat experiențe de biolocație a obiectivelor pluitioare. Am putut localiza nave până la distanță de 22,2 Mm, adică la peste 40 Km. Pozițiile erau confirmate prin radiolocație, deci, nu putea fi vorba de nici o greșeală".

Exemplile prezentate au adus în față opiniei publice încă unul dintre fenomenele pe care știința le-a sesizat ca atare însă, cu mijloacele de care dispune în acest moment, nu le poate explica.

PERIPLUL NAVEI MILITARE „MIDIA” ÎN JURUL EUROPEI

Jurnal de bord (VIII)

O filă de istorie pentru Marinha Română

În perioada 22 iunie - 16 august 1995, nava logistică „MIDIA”, cu 116 ofițeri, maștri militari și marinari la bord avea să adauge la istoria Marinei Militare Române o nouă filă concretizată într-un marș de instrucție în premieră în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului. S-au înregistrat cu această ocazie și alte premiere: marșul cu cea mai mare durată - 56 zile, parcugându-se aproximativ 7.570 Mm, vizitarea a 5 porturi (Lisabona, Zeebrugge, Amsterdam, Portsmouth, Gibraltar), executarea a două exerciții de tip „PASSEX” în cadrul acțiunii „Parteneriat pentru pace” - unul în Oceanul Atlantic cu două nave portugheze și unul în Mării Britanii cu o navă engleză. Redăm în continuare principalele momente ale acestui marș de instrucție, spicuind din Jurnalul de bord.

În numerele precedente ale revistei am acordat un spațiu mai larg vizitei navei MIDIA în Anglia impresionant fiind de modul în care insularii își conservă, prin nerumăratele muzee, zbuciumata lor istorie, iar Portsmouth, principalul port militar concurențial, indubitatibil, la titlul de port-muzeu. Într-o plimbare pe străzile orașului, simpla consultare a oricărui localnic asupra principalelor puncte de atracție îți va indica, invariabil, nava VICTORY. Celebra navă-amiral a lui Nelson, din nu mai puțin celebră bătălie de la TRAFALGAR, 21 octombrie 1805.

VICTORY

Acostată la unul din cheurile bătrânlui port, sfidând trecerea celor peste două sute de ani, care au trecut de la ieșirea din docurile de la Chatham, VICTORY, simbol peste vremi a ceea ce a însemnat gloria Marinei britanice, își înaltă semet catargele, gata parcă să-și întindă velele, să pornească spre un nou Trafalgar, acolo unde istoria î-a hărăzit, ei și amiralului de pe punte, Nelson, să intre în nemurire. Puțini au fost marinari români care să nu fi dorit a vizita „cea mai cunoscută dintre navele lumii”, cum afirmă ghidul, și el, marină de profesie. Cunoscându-i foarte bine istoria, am pășit, nu fără emoție, pe schela acestei nave, urcând la puntea superioară, acolo unde pe o placă era scris cu litere aurite:

“HERE NELSON FELL - 21 oct. 1805”

“AICI A CĂZUT NELSON - 21 oct. 1805”

Nava pe care ne aflăm este cea de - a cincea care poartă acest nume de legendă. Prima navă a fost construită în 1559 ca navă comercială purtând numele CRISTOPHER. În anul 1561 a fost dată Marinei de Război și rebotezată VICTORY, iar în 1586 armată cu 31 de tunuri având 800 de tone și 300 de marinari. A participat ca navă amiral a lui sir John Hawkins la bătăliile din Canalul Mânecii din anul 1588 când a fost scufundată aproape în totalitate „Invincibila Armada”.

A doua navă VICTORY de 875 de tone, 42 de tunuri și 270 de marinari a fost construită în anul 1620. Reconstruită în 1635 - 1029 de tone și 82 de tunuri, a participat la nu mai puțin de 8 bătălii navale - Dover (1652), Portland (1653), Gabard (1653), Scheveningen (1653), Orfordness (1666), Solebay (1672), Shoonveldt (1673), Texel (1673).

Cea de - a treia navă VICTORY a fost construită în 1675 având 1486 tone, 100 de tunuri și 754 marinari purtând numele original ROYAL JAMES. A fost rebotezată în 1691 și a participat la bătălia navală de la Barfleur (1692).

În anul 1737 a fost construită la Portsmouth a patra

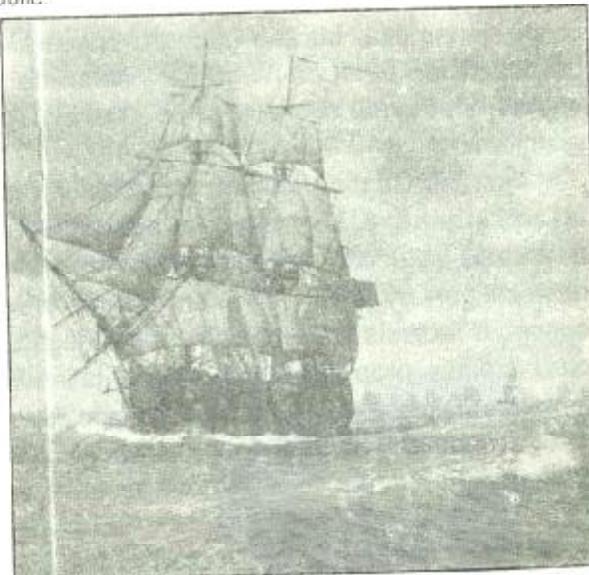
navă cu numele VICTORY de 1920 tone, 110 tunuri și 900 de marinari. S-a scufundat în urma unei furtuni în Canalul Mânecii în anul 1744.

A cincea navă, cea care se află azi în Docul nr.2 din Portsmouth la dispoziția vizitatorilor a fost construită între anii 1759-1765 la Chatam având un deplasament de 2162 tone, 104 tunuri și un echipaj format din 850 de oameni.

VICTORY a fost desemnată, începând cu anul 1778, ca navă amiral la catargul căreia și-au arborat flamura amiralită: Keppel (1778), Hardy (1779), Francisc Drake (1780), Parker (1781), Lord Howe (1782), Lord Hood (1780), John Jervis (1795). A participat la bătăliile navale de la Ushant (1778) și Saint Vicent (1797). Între anii 1798-1799 a fost folosită ca navă spital pentru prizonierii de război, iar începând cu 1803 a devenit navă amiral a lui Horatio Nelson.

După bătălia de la Trafalgar când a fost grav avariată VICTORY a fost reparată continuându-și destinul de navă-amiral. Bucurându-se de o atenție deosebită a fost menținută la linia de plutire și în activitate (după reparații repetitive) peste o sută de ani, în anul 1905 fiind chiar navă-școală. Gradul de uzură avansat a determinat Admiralitatea să o refacă complet redându-i caracteristicile de la Trafalgar și fiind apoi transformată în navă-muzeu.

Distrusă de un bombardament aerian al aviației germane în anul 1940 a fost reparată și refăcută în mai multe rânduri pentru ca începând cu 1973 să poată fi vizitată de public.

NELSON

Horațio Nelson s-a născut la 29 septembrie 1758, fiind al cincilea fiu din cei 11 căți a avut reverendul Edmund Nelson din Burnham Thorpe, ținutul Norfolk.

Mama sa, Catherine, avea un frate, Maurice Suckling, căpitan de vas, care îl va lua la bord pe Tânărul Horațio, de numai 12 ani, ca "midshipmen" pe nava RAISONNABLE. După numai patru luni pleacă în Indiile de Vest, manifestându-și dintr-o început dorința de a descifra cât mai multe taine din arta marinării și navigației.

La 18 ani, grație și influenței unchiului său ajuns între timp la Amiralitate, aflat pe nava WORCESTER să examenul pentru a intra în rândul ofițerilor cu gradul de locotenent. Este numit al doilea locotenent pe nava LOWESTOFT, iar apoi pe BRISTOL, nava-amiral a lui Sir Peter Parker. În timp ce se află în Indiile de Vest, în 1778, își încreștează prima comandă a unei nave, bricul BADGER. La 21 de ani va promova căpitan pe nava HINCHINBROKE (28 tunuri). Se va distinge, între timp, într-o operațiune

combinată împotriva spaniolilor în Golful Mexic, un an mai târziu părăsind zona la comanda navei ALBEMARLE (28 tunuri). Pacea de la Versailles va avea ca efect reducerea numărului navelor de luptă engleze, dar Nelson va pleca din nou în Indiile de Vest la comanda navei BOREAS. Aici o va cunoaște pe viitoarea sa soție Francis Nisbet, o Tânără văduvă cu un copil. Întors în Anglia, până în 1793 va trăi 5 ani de pace, în liniște cu familia la Burnham Thorpe, aflat în rezerva marinei.

Reîzbucnirea ostilităților cu Franța îl va reduce în prim plan la comanda navei AGAMEMNON în flota din Mării. Aici o va cunoaște pe Emma Hamilton, soția ambasadorului englez la Napoli, cu care va începe o idilă ce va dăinui până la sfârșitul vieții sale despărțindu-se, în fapt, de fostă soție.

Participă la mai multe acțiuni în cadrul flotei engleze din Mării, iar la capturarea cetății Bastia din Corsica își va pierde un ochi.

În 1797 în timp ce se află sub ordinele amiralului John Jervis pe nava CAPTAIN participă la bătălia de la Cap San Vincent împotriva unei flote spaniole unde se distinge contribuind la victoria flotei engleze. Drept recompensă va primi Ordinul Băii și gradul de amiral (la numai 39 de ani). Aflând despre pregătirile lui Napoleon pentru ocuparea Egiptului amiralul Jervis îl trimite pe Nelson, în mai 1798, în fruntea unei escadre, să împiedice plecarea francezilor din portul Toulon.

La 19 mai 1798, Napoleon reușește totuși să plece neobservat din Toulon cu 400 de nave de transport și 36.000 de soldați spre Egipt unde ajunge la sfârșitul lunii iulie.

Pornind în grabă în urmărire francezilor, Nelson îl caută prin toată Mării pe Napoleon. La 1 august 1798 către prânz, în Golful Abukir, Nelson descoperă flota de luptă franceză (care acoperise traversada). Hotărârea de atac este luată imediat și, în cursul după amiază și serii, flota franceză în imposibilitate de manevră va fi complet distrusă. În ziua următoare se vor salva doar două nave de linie și două fregate. La Londra va fi sărbătorit și primit în triumf, fiind onorat cu titlul de Baron de Nile. Aici vine și cu Lady Hamilton care-i va dări o fetiță - Horația.

În 1801 este avansat la gradul de viceamiral și numit secundul lui Sir Hyde Parker, comandanțul Flotei din Marea Baltică. Aceasta pornit într-o misiune la Copenhaga pentru a obține neutralitatea Danemarcei, îl trimite pe impetuosul său secund la comandă, Horațio, cu escadra în port. Aici distrugă, practic, flota daneză aflată la ancoră, astfel că Danemarca este nevoită să accepte condițiile Angliei. O nouă victorie obținută de Nelson, noi onoruri la Londra.

În anul 1803 Horațio Nelson este numit la comanda Flotei din Mării arborându-și flamura de amiral pe nava VICTORY. Doar doi ani aveau să-l mai despartă de Trafalgar, de strălucitoarea victorie și nu mai puțin de gloriosul său sfârșit.

Comandor Ioan DANESCU

continuare în pagina 24

PERIPLUL NAVEI MILITARE „MIDIA” ÎN JURUL EUROPEI

Jurnal de bord (VII)

O filă de istorie pentru Marina Română

În perioada 22 iunie - 16 august 1995, nava logistică „MIDIA”, cu 116 ofițeri, maștri militari și marinari la bord avea să adauge la istoria Marinei Militare Române o nouă filă concretizată într-un marș de instrucție în premieră în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului. S-au înregistrat cu această ocazie și alte premiere: marșul cu cea mai mare durată - 56 zile, parcurgându-se aproximativ 7.570 Mm, vizitarea a 5 porturi (Lisabona, Zeebrugge, Amsterdam, Portsmouth, Gibraltar), executarea a două exerciții de tip „PASSEX” în cadrul acțiunii „Parteneriat pentru pace” - unul în Oceanul Atlantic cu două nave portugheze și unul în Mării Mediterane cu o navă engleză. Redăm în continuare principalele momente ale acestui marș de instrucție, spicuind din jurnalul de bord.

MUZEUL ORAȘULUI ŞI AL GALERIILOR DE ARTĂ

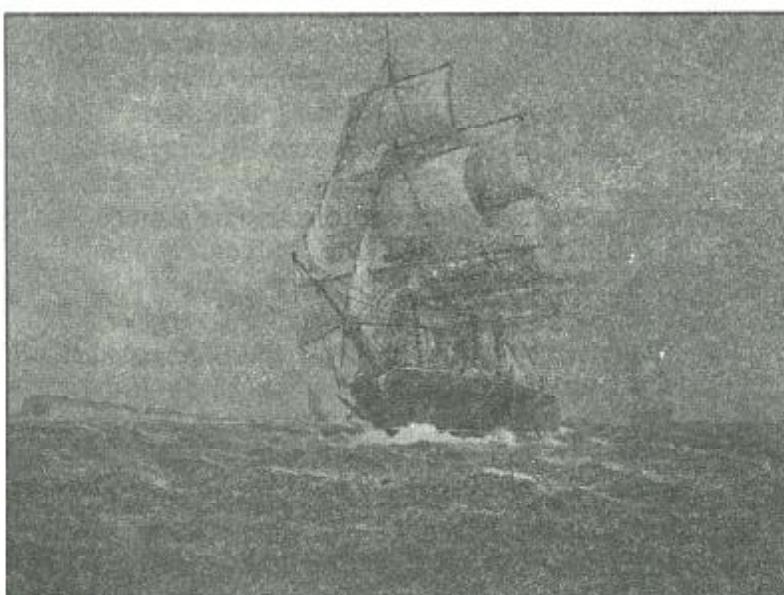
Este muzeul care înmănuiează, sintetic, prin picturi și expoziții, întreaga istorie a orașului Portsmouth. Este situat într-o clădire construită cu cinci secole în urmă, adăugându-se alte pavilioane în secolul al XVII-lea și a fost refăcută complet în anii '50, în urma avariilor produse de război.

CATEDRALA ST. THOMAS OF CANTERBURY

A avut aceeași soartă în timpul ultimului război și a fost refăcută recent. Construită în anul 1170 ca o simplă capelă, a fost distrusă în timpul războiului civil și reconstruită într-o manieră clasica în secolul al XVII-lea.

CASA MEMORIALĂ „CH. DIKENS”

Prin manuscrisele și obiectele personale ale celebrului scriitor evocă viața și opera acestuia, fapt ce constituie mândria oricărui locuitor al orașului.

MUZEUL CONSTRUCȚIILOR NAVALE

Evocă o întreagă istorie, unică în lume, privind evoluția construcțiilor de nave începând cu anul 1194, când regele Richard a ordonat construcția unui doc pentru nave de luptă, dar și de transport care, ulterior, au făcut dintr-o simplă insulă un adevărat imperiu în Oceanul Planetar. În șantierele navale din Portsmouth se construiau celebrele nave de linie, adevărate fortărețe plutitoare, cu 80-100 de tunuri, una singură necesitând defrișarea a sute de hectare de pădure și care au făcut ca Anglia secolelor XVII - XIX să dețină supremăția mărilor.

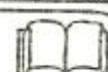
Un produs celebru al acestor șantiere, azi el însoțit muzeu - nava „WARRIOR”, construită în anul 1860 (construcția a durat 26 de luni), la acea vreme cel mai fastuos și cel mai puternic și mai mare bastiment din lume cu un echipaj de 700 de ofițeri și marinari, având 15 vele și 40 de tunuri. Numai ancora cântărea 5 tone. A transformat întreaga concepție de ducere a războaielor navale, a fost în activitate timp de 22 de ani având un echipaj selecționat numai pe bază de voluntariat, extrem de disciplinat și, la vremea sa, constituind fală Royal Navy.

MUZEUL SUBMARINELOR - SUBMARINE WORLD

Cum era și firesc, un astfel de muzeu nu putea fi amenajat decât... într-un submarin, dar care evocă patru secole de scufundări subacvatice, extraordinara viață a submariniștilor armamentul și modul de acțiune al submarinelor.

D.DAY MUSEUM - MUZEUL ZILEI "Z"

În iunie 1994 cvasitotalitatea șefilor de state și guverne, înalte personalități politice și militare și veterani de război,

GLORIE ETERNĂ EROILOR NEAMULUI

Dintotdeauna poporul român și-a cinstit eroii. Strămoșii noștri, când se întorceau victoriosi de pe câmpul de luptă, își aduceau morții pe scut, ca simbol al respectului, al ultimului omagiu adus celor ce și-au dat viața pentru apărarea gliei străbune. În limbajul curent este folosită adeseori expresia "pe scut, ori sub scut?" adresată candidaților sau concurenților, ce au susținut recent un concurs, o bătălie, având aceeași semnificație. În țara noastră grija față de mormintele și monumentele eroilor a fost permanentă, dovedita o constituie înființarea, în 1910, a Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, care cu sprijinul bisericii, pe lângă diferite acțiuni de emancipare a femeii, a avut în atenție și întreținerea monumentelor ostașilor căzuți în lupte.

La Congresul Societății din 8 iunie 1919, desfășurat în sala Senatului din capitală, au participat reprezentanțele acestei organizații de pe tot cuprinsul României întregite, dar și personalități politice marante, printre care: Gheorghe Mărășescu - ministru de interne, Ion Inculeț și Vasile Goldiș, miniștri fără portofoliu. În guvern condus de Ion I.C. Brătianu, care reprezentau Basarabia și respectiv Transilvania. În cadrul lucrărilor Congresului I.P.S.S. Pîrmen, mitropolitul Moldovei și al Sucevei, ales președinte de onoare, a dat citire proponerii de a se ridică "o biserică pe mormintele de la Mărășești", loc de pioasă cinstire a eroilor căzuți în Războiul de integrare națională (1916 - 1919). De altfel, chiar prin Tratatul de pace de la Versailles care, a consfințit închelarea primului război mondial, se statuau o serie de obligații statelor beligerante, privind întreținerea monumentelor și mormintelor celor căzuți pe durata acestuia. În toamna acelui an, prin decretul-lege nr. 4106/septembrie 1919, se înființează societatea "Mormintele eroilor" cu scopul arătat mai sus și care mai târziu prin Legea asupra regimului mormintelor de război (1927) își va schimba denumirea în "Cultul eroilor".

Ideea comemorării soldatului erou necunoscut, îmbrățișată de toate țările care au participat la primul război mondial, a fost adoptată și de poporul român, în anul 1923. În acest sens, la 11 mai 1923, Ministerul de Război a publicat broșura intitulată "Programul Ceremoniei înhumării Ostașului Necunoscut", potrivit căreia ceremonialul urmă să se desfășoare cu fast militar și religios, între 14 - 17 mai 1923, iar înmormântarea propriu-zisă să aibă loc în ziua de 17 mai - Ziua Eroilor.

Pentru desemnarea eroului necunoscut s-a hotărât ca începând din 11 mai 1923 să se dezgropă 10 ostași necunoscuți înmumiți în morminte individuale pe câmpurile de luptă: Mărășești, Mărăști, Cîțuz, Târgu-Ocna, Jiu (Rașovița), Prohova (Muntele Sorica), București (Bălăria, în prezent Valea Popilor), Dobrogea (Topraisar), Transilvania (Ciucea) și Basarabia (cimitirul Militar Chișinău).

Deshumarea s-a făcut cu toate onorurile militare, iar osemintele celor 10 eroi necunoscuți, după ce au fost spălate cu vin roșu, au fost depuse în sicri de stejar, captușite cu tablă zincată și învelite cu mătase roșie. Identice ca model și mărime, cele 10 sicri au fost transportate la Mărășești, în vagoane speciale, cu gardă militară și depuse, în ziua de 13 mai 1923, la Biserica Neamului din localitate. A doua zi, 14 mai, la orele 15, a avut loc cel mai emoționant moment al întregului ceremonial - desemnarea eroului necunoscut. Prin hotărârea ministrului de război, alegera eroului necunoscut trebuia să se facă de către un orfan de război, elev al unui liceu militar în anul I, cu cea mai mare medie la învățătură și purtare. Acesta a fost Amicul Sândulescu, elev al Liceului Militar "D.A. Sturdza" din Craiova.

În prezența mitropolitului Moldovei, a episcopului de Roman, a numeroase oficialități militare și civile, a delegațiilor foștilor luptători și a unui mare număr de cetățeni, ministru de război a iuat copilul de mână și după ce au trecut împreună prin fața celor 10 sicri, crândute pe două rânduri, l-a întrebat "Arată-ne care este tatăl tău?". "Inimile celor de la față - consecnează o lucrare de epocă - băteau cu putere (...) Copilașul, orfanul de război, se opri apoi și alesă al patrulea coșciug din ultimu: rând, spunând: "Acesta este tatăl meu" și căzu în genunchi în fața sfântului sicru. Clipa a fost zguduitoare (...). Si preotul plângău".

Astfel a fost desemnat eroul necunoscut român. Celelalte nouă sicri au fost transportate și înhumate, cu toate onorurile militare, în cimitirul Eroilor de la Mărășești. A doua zi, 15 mai, ora 7 dimineață, un tren special, împodobit cu drapelul național și ghirlande din brad și stejar, a părăsit gara Mărășești purtând spre Capitală sicriul Eroului Necunoscut înfășurat în drapelul tricolor. Ceremonia înhumării, desfășurată în dimineața zilei de 17 mai 1923, în parcul Carol, a fost considerată pe întreg teritoriul României mari, făură din sângele eroilor noștri, ca cea mai înaltă oare serbare națională a țării.

Aducând prinos de recunoștință și înălțând imnuri de slavă "în eroul necunoscut" - spusă în "Apel către cetățeni" lansat de Primăria Capitalei - fiecare din noi trebuie să vadă pe fiu, soțul, tatăl sau ruda care, cu nobilul sacrificiu al vieții, au contribuit la întregirea neamului". După un scurt serviciu religios elogiu eroului necunoscut a fost făcut de regelă Ferdinand și primul ministru, Ion I.C. Brătianu. "Înaintea lăcașului său de veci, a rostit suveranul - se închină azi, cu adâncă recunoștință, țara întreagă, căci fără nume fiind este al neamului întreg. Iar generatiile viitoare, binecuvântând jertfele noastre, să le aibă de-a pururea drept pildă a virtuților, a unității de sine în fața binelui obștesc și a jertfei deplina pentru mărirea și înălțarea neamului". În acea zi de comemorare a eroului necunoscut, simbolul sacrificiului țării

în Marele război de dezrobire a neamului, la ora 12, în momentul coborârii în locul de veci și de glorie, la Constanța toate navele au ridicat marea pavoață.

În timp ce teatral se făcea desfășurarea de pe suprafața României întregite înceta, timp de 2 minute, orice activitate, "Ca un pios omagiu către toți aceia care fără şovăire au făcut supremul sacrificiu pentru libertatea și felicirea generațiilor viitoare. În portul Constanța, cu gândul la cei ale căror trupuri odineau în abisurile Mării Negre, marinarii de pe distrugătorul "Mărășești", salutau cu 21 salve de tun. Ei aminteau, astfel, - consemna Jurnalul Diviziei de Mare, în acea memorabilă zi -, că prin putere, voință și sacrificiu s-a realizat visul de veacuri al unității naționale și "numai acestea vor forma scutul libertății celor de mâine".

După 35 de ani, la 24 decembrie 1958, Mormântul Ostașului Necunoscut a fost izgonit de la locul său din parcul Carol (Libertății) pentru a nu stârnii monumentul pe care noi "eroi" se grăbeau să și-l clădaască, fiind strămutat în Mausoleul de la Mărășești, (inaugurat la 10 septembrie 1938).

Nedreptatea a fost reparată în toamna anului 1991, când, după ce timp de o lună a odihnit în Mausoleu, alături de sarcofagul generalului Eremia Grigorescu, sicriul Ostașului Necunoscut a părăsit Mărășești la 25 octombrie, pentru ca a doua zi, la 26 octombrie, să fie trecut pe sub Arcul de Triumf și apoi reinhumat în parcul Libertății (Carol). Întreg ceremonialul s-a desfășurat în cea mai pură tradiție religioasă și militară românească.

În final să amintim numai jertfa de sânge a Marinii Militare Române din cele două războaiele mondiale. Au căzut la datorie, în luptele din primul război mondial, 370 de oameni, dintre care: 17 ofițeri, 12 maistri militari și subofițeri, 1 elev, 66 serjenți și 274 marinari; iar în cel de-al doilea război mondial pierderile Marinei Militare au fost:

Pe durata campaniei din est:

22 iunie 1941 - 23 august 1944:

- 207 morți (12 ofițeri, 10 maistri și subofițeri, 185 marinari);
- 323 răniți (23 ofițeri, 28 maistri și subofițeri, 272 marinari);

- 1.219 dispăruți (25 ofițeri, 34 maistri și subofițeri, 1.160 marinari).

Pe durata campaniei din vest: 23 august 1944 - 12 mai 1945:

- 24 morți (1 ofițer, 3 maistri și subofițeri, 20 marinari);

- 11 răniți (1 ofițer, 3 maistri și subofițeri, 7 marinari);

- 1 ofițer dispărut.

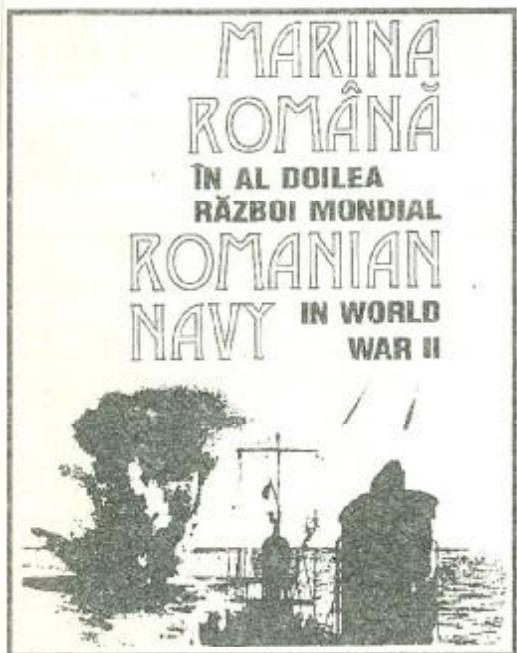
Tuturor eroilor neamului se cuvine să le acordăm permanent un prinos gând de recunoștință.

Comandor

Gianu MOLDOVAN

Muzeograf principal

Carmen ATANASIU

Noutăți editoriale

"Eu nu merit nimic și n-am făcut nimic din ceea ce a realizat Marina Românească; am fost doar un exponent cuprins în deviza ei: "ONOARE ȘI PATRIE".

Acestea sunt cuvintele contraamiralului Horia Macellariu, alese drept motto de către autorii albumului istoric în care, prin împreunarea inspirată cu imaginea, s-a realizat o lucrare de referință pentru istoria militară românească, în spătă a marinei noastre. Și este meritul competentului colectiv de realizatori de a fi scos la iveală documente scrise și foto ce se odihneau de peste o jumătate de veac în Arhivele Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Istorie, Ministerului de Externe, Istorică Centrală, în biblioteci din București și Constanța, precum și în ziare ale vremii, redându-le circuitului informațional.

Prefața albumului, semnată de șeful Statului Major al Marinei, domnul viceamiral-comandor Gheorghe Anghelescu, se constituie într-un salut adus lucrării și autorilor ei.

"Preliminariile" analizate-n primul capitol, sunt tot atâtea argumente ale existenței și evoluției marinei române de-a lungul secolelor, dar și pentru scrierea

MARINA ROMÂNĂ ÎN AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL - ALBUM

unei istorii complete a sa, ce se cere cu stringență. În condițiile speciale create de izbucnirea războiului pe continent, se iau măsuri în vederea "Reorganizării Marinei militare pentru război (1939-1940)", acesta fiind cel de-al doilea capitol. Pregătită moral, cu toată durerea pricinuită de rapturile teritoriale din vara lui '40, cu lipsuri materiale acoperite, parțial, prin construcții navale în șantierul Galați, iar reorganizarea și instruirea se înscrău în realizarea "unei armate mici, dar puternică, cu perfectă încadrare, disciplină și instrucție", aptă de "Intrarea în război și acțiunile de luptă ale Marinei române în campania anului 1941". Acționând la nivel operativ, permanent în primul eșalon, Marina militară a îndeplinit misiunea principală de apărare a litoralului maritim și fluvial, cu zonele Galați, Tulcea, Sulina și Constanța, dar, cu tot raportul de forțe nefavorabil, 1:55, și în zona inamicului. Imaginile ne prezintă distrugătoarele, torpiloarele, submarinul "DELFINUL", puitorul de mine "AMIRAL MURGESCU", precum și misiunile lor în primul an de război.

Capitolul următor, IV, analizează "Modificări(le) în compunerea și structura Marinei militare în perioada 22 iunie 1941 - 23 august 1944", motivând necesitatea schimbărilor în concordanță cu evoluția frontului, care, de fapt, face obiectul Capitolului V - „Marina română în campaniile din anii 1942-1944”. Principalele misiuni sunt redate în sase subcapitole pe mai bine de șaptezeci de pagini, constituind o adevărată frescă, în care ineditul primează.

Capitolele VI și VII analizează "Acțiunile de luptă ale Marinei române alături de forțele Națiunilor Unite după 23 august 1944", precum și, tot în premieră, "Drama Marinei române din august - septembrie 1944".

Lucrarea fiind în ediție bilingvă, română-engleză, este un util instrument de cunoaștere și recunoaștere a Marinei Militare Române, a istoriei sale și de aceea autorii, în încheiere, au realizat un flash "Marina Română '96". Cercetătorul are la îndemână un "Indici" de nume precum și o "Bibliografie".

Prin fidelitatea textului și bogăția imaginii, albumul se adreseză tuturor iubitorilor de istorie a neamului, fiind un omagiu adus celor care au fost și sunt marinari.

Locotenent-colonel

Costin CONSTANDACHE

Noutăți editoriale

S-a născut un nou prozator - COSTACHE TUDOR

"Eternitatea s-a născut la sat..."

Lucian Blaga

Costache Tudor s-a născut la sat ... la S-V Dobrogei, pe lângă Bugeac, Mănăstirea Dervent, lângă Dunăre. A cunoscut îndeaproape viața țărănuilui dobrogean de după cel de al II-lea război mondial, cu toate vicisitudinile ei. Chiar dacă s-a "orășenizat" în timp, rădăcinile adânci ale ființei sale au rămas acolo - la sat.

Astăzi, domnul Costache Tudor este psiholog la Centrul Militar Județean Constanța, prin filtrele (teste) căruia trec acei care vor îmbrăca haina militară.

Membru în Canalul literar-artistic "Mihail Sadoveanu" al Cercului Militar Constanța, de peste 10 ani. Costache Tudor a ajuns la deplina maturitate artistică publicând, recent, un volum de proză - "NURIE" - apărut la Editura "Dobrogea" din Constanța.

Eouri ale memoriei și trăirilor sale - prozele din această carte dovedesc talentul indisputabil de narator al lui Costache Tudor, afirmat, de altfel, în mai multe rânduri, atunci când a citit în Cenaclul "M. Sadoveanu".

Am citit cartea "pe nerăsuflare", m-a răscolit puternic, până la lacrimi (de 1 fire de țaran român!).

Descoperim în "Bocetul Stanei", "Nurie", "Călinele" și "Nunta" mărturisiri despre satul Dobrogei, realitatea care ne-a păstrat cu sfîrșenie portul,

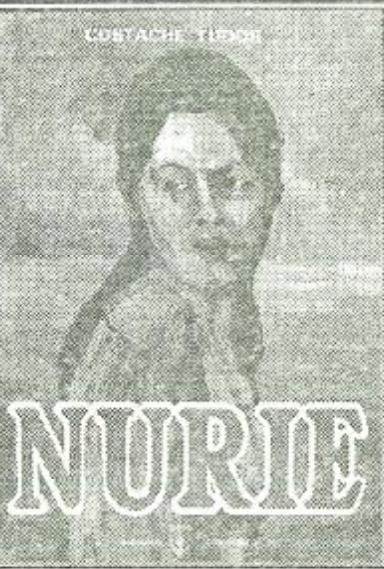
obiceiurile, credința, acea "lege a pământului" atât de importantă pentru valorile noastre morale, despre țărani acestor locuri, care, în mijlocul atât de influențe, a reușit să v e g h e z e c u r ă t e n i a valorilor perene ale românilor.

E r o i i

povestitorilor sunt oameni care trăiesc cu intensitate viața - cu bucuriile și necazurile ei, sunt sensibili și complecși, capabili de iubire, dar și de tragicismul existenței.

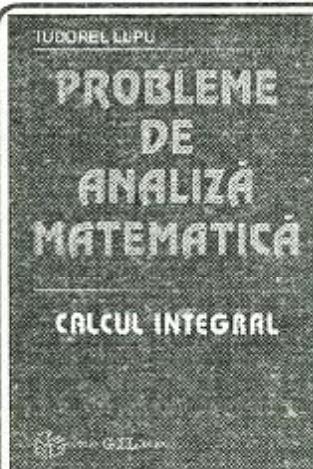
"Certificat de naștere" al unui prozator, unul serios și plin de talent, volumul "NURIE" a fost prezentat la "lansare" - în sala de concerte a Cercului Militar Constanța - de scriitorul Ovidiu DUNĂREANU - redactor la revista "TOMIS" și membru (proaspăt!) al Uniunii Scriitorilor, iar actrița Diana CHEREGI de la Teatrul dramatic din Constanța a "interpretat" una din prozele cărții ("CĂLINELE").

Să-i urăm colegului și prietenului Costache Tudor - bun venit în rândul scriitorilor constanțeni !

NURIE

Profesor Geo VLAD

TUDOREL LUPU – "PROBLEME DE ANALIZĂ MATEMATICĂ"

Urmare a unei îndelungate preocupări a autorului pentru acest domeniu, culegerea de Calcul integral apărută anul acesta se adresează, în mod special, elevilor de liceu, celor care se pregătesc pentru examenele de admitere în Învățământul superior sau pentru concursurile și olimpiadele școlare. Este utilă, de asemenea, studenților din anul I de la facultățile de matematică și institutele tehnice, precum și profesorilor de matematică din licee în furnizarea de probleme pentru clasă și pentru cercurile de elevi.

Mai mult de jumătate din problemele prezentate aparțin domnului Tudorel LUPU, ofițer de marină, fost profesor de matematică

la Liceul Militar "ALEXANDRU IOAN CUZA", care obține în mod constant premii și la concursurile de șah. Culegerea este recomandată de un specialist în domeniu - prof. univ. dr. Ion CUCUREZEANU - tuturor iubitorilor de matematică.

Căpitän Costel SUSANU

Duminică, 6 octombrie 1996, în portul militar Mangalia, a avut loc festivitatea înmânării și înălțării pavilioanelor de luptă a două noi nave intrate în serviciul Flotei Militare Române - Fregata CAm. **HORIA MACELLARIU** și Remorcherul maritim salvator **HERCULES**, construite la Șantierul Naval Mangalia. Le adresăm urarea marină-rească tradițională: „*Vânt bun din pupal!*”

Ing. Marian BĂRBULESCU

urmare din pagina 19

TRAFAVGAR

Tn anul 1805 Napoleon, împăratul Franței pune în aplicare un plan de invazie a Angliei pregătind o armată de peste 130.000 de oameni, circa 400 de piese de artillerie și peste 2000 de ambarcațiuni pentru traversada Canalului Mânecii.

Pentru reușita debarcării însă, era necesară înfrângerea flotei de război britanice, misiune ce-i revinea flotei franceze comandate de viceamiralul Villeneuve.

După ce reușise să părăsească portul Toulon, în pofta unei supravegheri atente din partea flotei engleze din Mediterana comandată de viceamiralul Horațiu Nelson, flota franceză pornește spre Marea Caraibelor de unde se întoarce în Europa intrând în portul Cadiz.

Aici i se alătură o escadră de nave spaniole comandată de amiralul Gravina și împreună încep pregătirile pentru a porni spre Canalul Mânecii. Între timp cele două flote sunt supuse unei blocade navale din partea escadrei engleze comandate de contraamiralul Collingwood căreia își alătură flota comandată de Nelson, aflat în urmărirea navelor franceze încă de la plecarea acestora din Toulon.

Flota aliată franco-spaniolă cu cele 33 de nave de linie și 2856 guri de foc era superioară celei engleze

cu 27 nave de linie, șase fregate și 2314 tunuri. Flota engleză, în schimb, prezenta mai multe elemente ce-i conferă superioritatea: disciplina în luptă și pregătirea echipajelor imprimate de amiralul Nelson. Mai mult, Nelson, după ce obținuse o răsunătoare victorie asupra flotei franceze la Abukir (1798), una din escadre fiind conduse de același Villeneuve, își pregătește căpitani din subordine pentru adoptarea unei tactică noi de luptă ce ieșea din canoanele arhaicelor „instrucțiuni de luptă”: spargerea printre acțiune frontală, impetuosa, a liniei de luptă inamică și nimicirea pe părți a escadrelor și apoi a navelor risipite pe mare.

19 octombrie 1805 - flota franco-spaniolă părăsește portul Cadiz îuând formație și drum nord. Supravegheata îndeaproape de fregatele lui Nelson, cele două flote se vor întâlni în dimineața zilei de 21 octombrie, navele engleze pregătite să adopte întocmai tactica de luptă ordonată de amiralul lor.

Bătălia începe în jurul orei 11, navele engleze navigând în coloană dublă, perpendicular pe linia navelor aliate.

VICTORY, cu Nelson la bord, se află în fruntea coloanei dinspre nord și, la deschiderea focului pătrunde singură în linia inamică năpustindu-se asupra navei franceze BUCENTAURE.

La rându-i este atacată de SANTA ANA. Rând pe rând navele franceze sunt angajate în duelul de artillerie cu cele engleze, dar tactica adoptată de Nelson nu permite ca toate navele aliate să poată intra în luptă. Către orele 13 bătălia devine din ce în ce mai crâncenă, navele franceze fiind de-a dreptul copleșite în timp ce navele spaniole asistă neputincioase la luptă. Pierderile sunt grele, multe din navele franceze fiind scufundate sau grav avariate. În focul luptei, sfidând pericolul, în nota sa comportamentală specifică, amiralul Nelson, cu decorațiile strălucind pe piept asista pe puntea de comandă a navei amiral la bătălie, dar este în același timp o ființă ideală pentru un muschetar de pe nava franceză REDOUTABLE.

Orele 13.30. Un foc de muschetă tras de un gabier francez îl lovește mortal în șira spinării pe Nelson. Își va da sfârșitul trei ore mai târziu nu înainte de a afila că flota franceză este în întregime distrusă sau capturată.

Și curcubeul plâng...

Incerc să vă prezint, dragi cititori, pe Monica Radosav, studentă la Academia de Arte Vizuale "Ioan Andreescu" din Cluj-Napoca. S-a născut aici, la Constanța, în ziua de 27 septembrie 1970 și tot în orașul nostru a urmat primele zece clase, după care a plecat la București, chemată de dragostea ei pentru frumos.

Cursurile Școlii Profesionale - vitrinieri - decoratori "N. Tonitza" i-au deschis calea pentru cultivarea bunului-gust. "O vitrină, spunea Monica, trebuie să placă cincărui trecător și încercam să realizez echilibru, culoare, unitate cu materialele avute la îndemână, majoritatea destinate vânzării". Timp de trei ani a ornamentat vitrine pentru I.C.S. Textile-Încălțăminte. La terminarea liceului, atrasă tot mai mult de artele plastice - și gândul ne poartă la acei artiști ai neamului, care și-au făcut ucenicia într-o primă etapă la Școala de Arte și Meserii - în anul 1992, este admisă printre cei puțini aleși, studenți ai Academiei de Arte din orașul de pe Someș. Aici se remarcă dintr-un început prin talent și seriozitate. Optează pentru tapiserie și din anul II participă la expoziții de grup deschise la Cluj-Napoca, la Bistrița, la Câmpeni, ultima fiind rodul unei tabere organizată în satul lui Horea, Alba. Încă din anul III, Monica își schițează planul lucrării de licență. Am aflat în notițele ei, puse la dispoziție cu picioarele de mama sa, doamna Maria Radosav, motivația opțiunii sale pentru tapiserie: "Scoalarea în evidență a valorii țesăturii-tapiseriei, realizarea de transparente și materialități - efecte de piin-gol, de culoare și formă. Tapiseria mi-a deschis această perspectivă demnă de exploatație".

Expoziția pe care dorea să o realizeze Monica la susținerea licenței ar fi fost un omagiu adus țesăturii ca meșteag multiseccular și materialului tradițional - lână, cu manechine îmbrăcate în rochii, pantaloni, fuste, jesute și cusute de ea însăși, și pereți decorați în tapiserii. „Vizitorii, publicul fiind nevoiți să intre, să pătrundă în acest spațiu textil în exclusivitate - vor trebui să se descalțe la intrare și să încalze niște papuci făcuți tot din material textil (țesătură). Deci publicul este și el într-un fel integrat spațiului respectiv - vor căca pe covoare. Este o învăluire în acest textil". Așa visa Monica expoziția... Dar timpul n-a mai avut răbdare și, la 10 martie 1996, pentru Monica Radosav a incrementat. Încrermanite într-o aşteptare zadarnică au rămas lucrări nefinalizate, gheme de lână în culorile curcubeului plâng în încercere...

În aceste zile de toamnă, când ar fi împlinit 26 de ani, expoziția retrospectivă deschisă la Muzeul Marinei Române, cuprinde lucrările Monicăi: desene, picturi, tapiserii, într-un pios omagiu adus MONICĂI RADOSAV. și să le priviți cu drag, zâmbind cum i-ar fi plăcut Monicăi să ne vadă!

Mariana PRĂVĂLOIU

Străjerii drumurilor fără pulbere

Aapele au ocupat întotdeauna un loc considerabil în existența omenirii. Așa se explică dragostea pe care omul, din instinct, încă din copilărie, o simte pentru apă. Apele sunt mediul cel mai puternic de circulație al bogățiilor, ceea ce mai minunată cale de schimb și surse nesecate ale marilor energii. Avantajele pe care omul le poate avea din exploatarea apelor fluviale și maritime sunt multiple, dar mai ales ca mijloc de comunicație și transport.

Imperativele izvorăte din folosirea drumurilor mării, cât și înțelegerea și prețuirea resurselor bogate ale apelor noastre, explică inițiativa Străjii Tării, din 1940, în care a pus toată ardoarea și devotamentul de a instrui tineretul străjeresc în problemele marinărești, depunând o muncă stăruitoare pentru organizarea Centrelor de Străjeri Nautici. Această pregătire marinărească, îndrumată pe linia unei doctrine izvorăte din dragostea tineretului pentru marină și marinari a fost atât de mare, încât nu a așteptat decât prilejul de a se

manifesta. Straja Tării, care a asigurat orientarea generală asupra problemelor de educație a tineretului, și-a dat toată silința, încă de la înființarea ei, de a deschepă și desăvârși, în țara noastră, dragostea și interesul pentru tot ce este legat de ape. Cercetașia Română a dat și să o atenție deosebită sporturilor nautice, constituind grupări ale tineretului cercetașesc, în centre mari, pe lângă ape, cu scopul de a familiariza tineretul cu problemele înotului.

În aceeași dorință, de a dezvolta la tineretul țării dragostea pentru preocupă maritimă și viața marinărească, Straja Tării (care a luat locul Cercetașiei Române), a continuat să înființeze, după 1940, în întreaga țară, centre de străjeri nautici. Scopul acestor centre a fost familiarizarea tineretului cu problemele apelor noastre scoșând în evidență necesitatea unei marine naționale puternice pentru apărarea și dezvoltarea economică a țării noastre. Contribuția acestor centre de străjeri marinari la crearea mentalității

marinărești a servit dorința regală de dezvoltare a operei de instruire a tineretului român. Prin grijă comandantului Străjii Tării, unitățile marinărești au primit materiale suficiente pentru exerciții de antrenament și navigație. Tinerii străjeri români au dovedit că sunt bine dotați pentru exerciții fizice ca înnotul și vâsiul, exerciții care au fost puse pe primul plan într-o țară ca a noastră, unde Marea, Dunărea și infinitele resurse ale pescuitului, deschid câmpul cel mai întins activității tineretului de toate categoriile.

Ocupația străjerilor marinari a fost și aceea de a construi diferite modele miniaturale din care s-a putut urmări evoluția vaselor de la cele mai vechi, cu lopeți, până la corabii cu catarge și pânzele respective. Unitățile de străjeri au format echipe de înălțători și vâslași, contribuind prin aceasta la educația preliminară marină.

Locotenent-comandor

Marina SĂRBIN

Ahksaena - Pontos Euxinos - Marea Neagră

Orizontul maritim românesc este dat exclusiv de apele deseori învolburate ale Mării Negre deși, în antichitatea îndepărtată, antecesorilor traci - cărora li se integrău organic autohtonii geto-daci din părțile acestea - ieșau spre sud, până la Marea Egee și pe malurile Propontidei (Marea de Marmara) sau Hellespontul.

Tratarea diacronică - cât de sumară ar fi - a celebrului hidronim, Marea Neagră, ne impinge în apoi până în timpurile îndepărtate ale preistoriei, poate chiar în enigmaticul și mult controversatul proces al indo-europeanizării, căruia îi putem pună în seamă metamorfozarea din care a ieșit astăzi denumirea mirificei întinderi de apă sărată de dincolo de litoralul dobrogean, de la Gurile Dunării în nord, și până la Vama Veche la sud de Mangalia - totul integrat târmului său occidental.

Pindar (Pythice, IV, 362) mai întâi îi spune Αἰξεῖνος, "inospitalieră". Unii istorici cred că termenul ar fi o variantă a iranianului (sciticului) Ahksaena, cu înțeles de "vânătă", "întunecat". Totuși, nu "inospitalier". Mai degrabă, atributul în discuție ar exprima o stare fizico-geografică obișnuită a mării, potrivit căreia, în veacurile IX-VII a.H., primele corăbii feniciene sau grecești să fi găsit aici un mediu marinim ostil navigării lor timide, cu mijloace mai mult decât modeste, într-un cabotaj mereu primejdios de vânturi puternice, de hale și curenti submarini, care adesea făceau ca întinsul apei să fie agitat, învolburat, întunecos.

Tot Pindar (Nemeenele, IV, 46) urmat apoi de nenumărați alți scriitori - geografi și istorici - ai antichității, cu referire și la Insula Serpilor, Leuke, o numește Pontos

Euxinos, cu înțeles contrar primului atribut: ospitaller. De ce? Simplu: grecii, în marele lor proces de rolre și de aşezare pe tămurlile sale mănoase, înfăntând zeci de orașe, au biruit-o. Corăbiile lor, de data aceasta mai perfectionate, mai bine mănuite sau înzestrăate cu pânze, încercau să răzbătă prin valurile sălbaticice către toate cele patru zări - în nord, în jurul Mlașinelui Meotice (Marea de Azov), la răsărit pe urmele argonauților în căutarea lănei de aur, în apus, pe litoralul tracic, unde aveau să se nașă și celebrele noastre orașe, Histria (pe târmul lacului Sinoc) Tomis (Constanța) și Callatis (Mangalia). Pragmatismul românesc ne aduce în izvoare forma simplă: Pont. Așa o vom găsi cel mai adesea și în literatură și în unele inscripții, până către sfârșitul antichității. Târmul de vest, însă, are și circumstanțierea Pontos Sinister - Pontul Stâng.

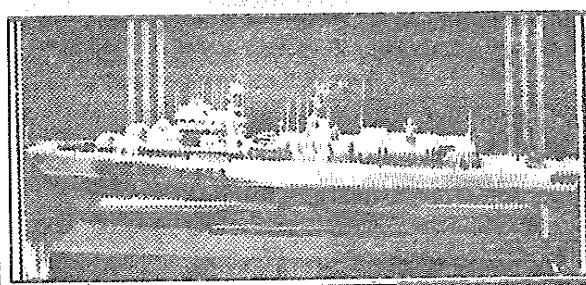
Veacurile feudatismului înclinent, cu intensă activitate comercială și de navigație a bizantinilor, genovezilor și venetienilor, fac să moștenim azi portulană și hărți nautice, în care Mar Nero este tot una cu Mar Maggiore - de unde folosirea în limba română medievală a sintagmelui Marea cea Mare. Suficient să demonstreăm această cu celebrul document al lui Mircea cel Bătrân, dintr-un an 1404-1406, în care se include expresis verbis "Volevod și stăpân... și pe ambele părți a toată Podunavia (Dobrogea) și până la Marea cea Mare".... Marea noastră cea de toate zilele, adică MAREA NEAGRĂ

Profesor univ. dr. Adrian RĂDULESCU

NAVOMODELIȘTII REVIN ÎN FORTĂ

Sa Școala Militară Maiștri de Marină "AMIRAL MURGESCU", unul din cele 15 cercuri tehnico-aplicative existente a format o echipă care a urcat de curând pe podiumul unui concurs național - manifestare ce a scos în evidență modul în care instrucțorii de aci reușesc să formeze deprinderi și să trezească pasiuni pentru o viață. Înființat încă din anul 1976, sub egida ASIM, Cercul de navomodele a obținut premii la concursurile din edițiile trecute dar, din anul 1990, se parea că acest cerc își va încheta activitatea. Iată că anul 1996 a făcut ca foștii elevi - acum maiștri în unitățile Marinei Militare - Răzvan VÂRZARU, Răzvan IOAN și Marius BUDIȘTEANU - îndrumați de maistrul militar clasa I Nicolae CICÂRMĂ, să obțină căte o meritorie medalie de argint la concursul individual pentru nave în miniatură realizate la scară 1:100. În concurs s-au prezentat asociații sportive din județele: Constanța, Giurgiu, Timiș, Sibiu, Suceava și municipiul București. Participarea la clasa C2 (nave nepropulsate) a făcut ca echipa "celor trei" să se claseze pe locul I. Navomodelele prezentate la această întrecere, care a avut loc în perioada 12-23 iulie 1996, au fost:

- Distrugătorul "MĂRĂŞEŞTI" - realizator Răzvan VÂRZARU;

FEDERATIA ROMANA DE MODELISM

NAVIA

Championship
Diploma

- Nava de cercetări hidrografice GRIGORE ANTIPĂ" - realizator Răzvan IOAN;
- Nava purtătoare de rachete "LĂSTUNUL" - realizator Marius BUDIȘTEANU.

În perspectivă, pasionații navomodeliști intenționează să construiască la scară 1:100 toate navele din flota militară care sunt în serviciu și, dacă există posibilități, navele cu merite deosebite în perioada în care și-au realizat etagul în flotă. Să le urăm succes!

Locotenent Cornel IGNAT

MAGAZIN

**SCRISOAREA MARINARULUI
CĂTRE IUBITA SA... SANTINA**

Dragă Santina,

Abia acum, când am venit la marină, am aflat că numele tău îl poartă și, scuză-mă, fundul naveli, adică spațiul de deasupra chiteti. Chila nu este kilogramul, cum se spune pe la noi, este partea cea mai de jos de la coca naveli, iar coca nu este nici aluatul, nici coacă ce-a născut-o sora ta, dintr-o eroare de calcul lunar, este opera vie și opera moartă a unui vapor, la un loc, adică ansamblul exterior de la etambreu la etambou, de la teugă la dunetă, atât și de la prova la pupa, dacă mă înțelegi.

Iubită, află că, de căte ori îmi strigă sergentul "Soldat, Santina!", mă gândesc cu drag la tine și cu groază la motorina pe care trebuie să o scoți cu lăveta din santină, dar asta e viața, termină-voi eu odată armata să vin la tine și să rostesc cu drag "Ah, Santina! Ah, Santina!".

Și-o să te îcuprind, cum cuprinde parama o baba, și-o să-mi văslesc brațele în jurul tău, că tu ești Steaua Polară a vieții mele! Aici, pe navă, am învățat semnale brăț, și-n fiecare noapte te visez și te fac chemare...

Draga mea, când ies cu nava în larg, și marea-i montată (nu confunda cuvântul cu ce se face la noi, la complotul zootchnic!), mergem numai în ruliu și tangaj, (cum cum am plecat eu când ne-am despărțit și eram un pic "aghezmuit"). Un fel de bălgăganit, ca să înțelegi mai bine.

Când nu martagonum, nu florbițăm și nu raschetașăm, viața-i frumoasă, armata ușoară și nici nu-i mulți până la vară, când voi trece în rezervă. Aici nu se spune "mă las la vatră", ci "trece în rezervă", dar nu cum ai trecut tu, în rezervă de spital, când ai avut pojar.

Cred că te-am înnebunit cu termenii acestia marinărești! Scorie-mi, dacă mă mal iubești!

Al tău, Nica Copacie

Pentru conformitate, Ananie GAGNUT

E TOAMNĂ IAR ! Sprintare gânduri de marină...

A venit toamna! dacă ar fi, vorba poetului, să-mi acopăr inima cu ceva, mi-aș acoperi-o cu o cană de lut, după mustul băut și pastrama încrestară-n grindă, apoi mi-aș lua pe umeri o haină în plus pentru vremea când gradele vor fi în minus...

A venit toamna... Zilele se scurtează, precum perioada stagiului la marină, din an în an (deși, sunt unii care ar vrea să facă armata din an în Paștel!), noptile se lungesc precum urechile soldatilor în aşteptarea învoiriilor. Încep ploile. Uneori plouă cu pedepse, după ce comandanții tună și fulgeră, altele ploi mocănești, de nu-ți mai vine să te instruiești. Gospodinele și unele nave intră-n conservare... de produse și instalații. Se pare a fi o toamnă bogată, care în acest an răstoarnă zicala românească "Alegi, alegi și până la urmă culegi!", în formula "Culegi, culegi și pe 3 noiembrie alegi!". Dar până atunci mai este, vremea se răcescă, pe nave se pornesc caldarinele și echipajele se pomesc la câmp, fie el de instrucție, fie de recolte bogate și neadunate. Cei mai norocoși, nimeresc în podgorii ("De ce nu vii, de ce nu vii?"), până la vremea când tulburelul se limezește și tocmai acest lucru pe mulți li tulbură...

E toamnă iar! Școlile și-au deschis porțile, pe care elevii abia așteaptă să ieșă! Frigul intră în clase și-n oase, posibil ca în această iarnă să nu mai înghețe anul școlar, vor îngheța numai școlarii, dacă cei de sus nu vor spune celor de dedesubt "Dați-i cărbuni! Dați-i cărbuni!" Precum în compunerile libere, de după vacanță, îmi vine să scriu versuri din cântecelul "Sunt marină" ... și pe munte hoinăresc, că-așa mi-am petrecut o parte din zilele verii, undeva între pișcuri, la un motel unde am cerut o cameră cu vedere la mare, iar recepționera, (după ce a spus că nu au camere, să încerc la o vulcanizare), mi-a dat o cheie, apoi a anunțat Poliția și spitalul... Totuși să nu mă abat de la subiect, că destule abateri au fost și în acest an, și nu numai la marină, una din cauze fiind, s-o recunoaștem, eterna femeii poveste... dar, odată cu frigul, marinarii noștri se mai liniștesc și stau cumintă, îndeplinind ale femeilor rugămintă: "Iubite, te-ndură, nu-mi cere nici gură și nici altceva, că nu e căldură!".

Asta e! Toamna își cere, precum soldatul la depozitul de echipament, drepturile, așteptăm prima ninsoare, 'om face om de zăpadă și...' om vedea ce-o mai fi!

PRET— 600 LEI

o CDR Vasile CIOAN C.C. KUNO ADRIATICI
of P exercise "CLASSICA '96" with best compliments and wishes

Black Sea 31 aug ÷ 9 sep
Manlio Gallicia
RADM ITN
CTF 425
Paulo Pellegrino

